

Dilia

Rina : ... Je to kněz.

Luigi: Do píti.

Rina: Dík.

Ticho.

Rina: Víš co, Luigi.

Luigi: Co?

Rina: Stanu se satanistkou!

Luigi: (po chvíli) Satanisti jsou prý boží v sexu.

Tma.

Zprávy 2013
podzim

Překladačtelská dílna 2013 VRCHOLÍ

6 současných her z německojazyčné oblasti v novém překladu

Katja Brunner: DIE HÖLLE IST AUCH NUR EINE SAUNA

Anne Habermehl: VZDUCH Z KAMENE

Lutz Hübner: SCRATCH!

Kevin Rittberger: LOUTKY

Kathrin Röggla: MY NESPÍME

Theresia Walser: TICHŮ ZA PANÍ ŠIRAKÉŠOVOU

Prezentace překladů formou scénického čtení s názvem Divadelní Oktoberfest proběhne 10. 11. 2013 ve Studiu Švandova divadla. Večera se zúčastní i německá dramatická Anne Habermehl. Chybět nebude ani tradiční německé jídlo a pití.

Více info na: www.dilia.cz/dilna a eliasova@dilia.cz

PROJEKT VZNIKL ZA PODPORY HL. M. PRAHY A SPRÁVNÍ RADY DILIA.

Obsah

Kontakty	2
Informujeme	3
Rozhovor	9
Divadelní oddělení premiéry a užití děl, výhodné provozování her, nabízíme	11
Hudební oddělení premiéry a užití děl, nabízíme	47
Literární oddělení vydané knihy, nabízíme	50
Mediální oddělení premiéry a užití děl	53
Rejstřík	56

**divadelní,
literární,
audiovizuální agentura**
občanské sdružení

Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Ředitel
prof. JUDr. Jiří Srstka

Sekretariát ředitele
Eva Kraupnerová
tel.: 283 893 603
fax: 283 893 599

Ústředna:
tel.: 283 891 587
Záznamník (24 hodin denně):
tel.: 283 893 603
Linka pro volání z mobilu:
tel.: 606 614 658

Divadelní oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax: 266 199 876

referenti pro tuzemsko
tel.: 266 199 826

referenti pro zahraničí
tel.: 266 199 833

agentáž
Mgr. Marie Špalová
tel.: 266 199 861

Mgr. Helena Eliášová
tel.: 266 199 823

Mgr. Jan Jiřík
tel.: 266 199 837

půjčování a prodej textů
Mgr. Pavla Kačorová
tel.: 266 199 829

Mediální oddělení

vedoucí oddělení
Jiřina Koudeláková
tel.: 266 199 816

Literární oddělení

vedoucí oddělení
Michaela Celárková
tel. a fax: 283 890 598

Hudební oddělení

vedoucí oddělení
Zdeněk Harvánek
tel. a fax.: 266 199 876

referenti
Jan Rychta DiS.
Ondřej Šárek
tel.: 283 893 709

Kolektivní správa autorských práv

ředitel kolektivní správy
Mgr. Jan Barták
tel.: 266 199 862
fax: 283 890 666

Ekonomické oddělení

hlavní ekonom
Anna Tichá
tel.: 266 199 818

vedoucí honorářové účtárny
Václava Kaplanová
tel.: 266 199 867

Právní oddělení

Mgr. Viktor Košut
tel.: 266 199 865

Mgr. Klára Parkanová
tel.: 266 199 847

dědictví a úschova děl
Zuzana Hůlková
tel.: 266 199 834

Podrobné členění jednotlivých oddělení včetně seznamu zaměstnanců a jejich kompetencí naleznete na www.dilia.cz

E-mailové adresy zaměstnanců DILIA jsou ve formátu prijmeni@dilia.cz. Na webové stránce www.dilia.cz naleznete kromě kontaktních údajů popisy činností jednotlivých oddělení, novinky, informace pro autory i uživatele, formuláře ke stažení, synopse her a mnoho dalších důležitých údajů.

INFORMUJEME

Cenu Evalda Schorma získala Alžběta Štollová

V rámci slavnostního večera v Divadle Na zábradlí s názvem Den D převzala Alžběta Štollová z rukou Oswalda Schorma cenu za překlad hry *Finský kůň* autorky Sirrku Peltola.

Foto – Jan Faulkner

„Smyslem tohoto ocenění je podpořit mladé autory, ale také inspirovat studenty k vlastní autorské či překladatelské tvorbě pro divadlo. Díky těmto aktivitám objevila agentura DILIA řadu dnes již etablovaných dramatiků a překladatelů,“ vysvětluje Zdeněk Harvánek, vedoucí divadelního a hudebního oddělení DILIA. Cenu Evalda Schorma, která je určena studentům divadelních škol za původní divadelní či rozhlasovou hru, dramaturgii nebo překlad, uděluje DILIA pravidelně již od roku 2001. Cena je udělována každoročně na základě nominací, přičemž nominovat může jakákoli fyzická osoba, zejména však pedagogové a studenti výše uvedených škol a divadelní odborná veřejnost. Hlavním cílem je podpora a motivace mladých autorů a překladatelů v jejich autorské práci. Díla začínajících autorů se tak mohou dostat do širšího divadelního kontextu, než je samotná akademická půda. Cena Evalda Schorma se během své existence stala vedle Ceny Alfréda Radoka prestižním oceněním, uznávaným nejen v Čechách, ale i v zahraničí. Texty oceněné Cenou Evalda Schorma se doposud dočkaly více než 20 divadelních inscenací v profesionálních divadlech, např. v Národním divadle moravskoslezském Ostrava, Švandově divadle, Studiu Ypsilon, A Studiu Rubín, Městském divadle Zlín, Divadle Antonína Dvořáka v Příbrami, a 5 rozhlasových inscenací.

V letošním roce bylo na Cenu Evalda Schorma nominováno 26 textů mimořádné kvality od 21 autorů. „Protože letošní ročník byl opravdu silný a rozhodování bylo mimořádně těžké, porota se rozhodla ocenit všech deset finálových textů a udělit i čestná uznání“, uvedla Marie Špalová z Divadelního oddělení DILIA. Čestné uznání získali autoři Natálie Preslová (FF UK) za překlad francouzské hry Sylvaina Leveye *Je to prdel, ne?*, Šimon Peták (JAMU) za původní hru *faust*, Tereza Verecká (DAMU) za původní hru *Divná, divná věc* a Vanda Zaplatílková Hutařová (FF UK) za původní hru *Vlk in fabula*. Třetí místo obsadili autoři Pavel Bušta (FF UK) za původní hru *expres praharadotín* a Otto Kauppinen (JAMU) za překlady současných finských her Jussi Moila *Ke slunečnicím připodobněná* a Mika Myllyaho *Panika*. O třetí místo se podělili Milan Šotek (DAMU) za původní hru *Plejtvak*, Ervín Hodulík (FF MU) za původní hru *Adam* a Jan Krupa (JAMU) za překlad francouzské hry Philippa Minyany *Maličká v hlubokém lese*.

Absolutní vítězkou Ceny Evalda Schorma se stala Alžběta Štollová za překlad hry finské autorky Sirrku Peltolové *Finský kůň*. Úryvek vítězné hry představilo v rámci večera formou scénické skici Divadlo LETÍ. První místo v soutěži je již tradičně spojeno s finanční odměnou ve výši 10.000,- Kč a díky finančnímu přispění syna Evalda Schorma, pana Oswalda Schorma, který se předávání osobně zúčastnil, již několikátým rokem získávají finanční ohodnocení také autoři na druhém a třetím místě. „Podle mého názoru je potřeba ocenit a podpořit začínající české autory, přál by si to tak i můj otec, jehož jméno cena nese. Zároveň jsem rád, že si díky tomu mladí divadelníci připomenou právě osobnost Evalda Schorma“, dodal Oswald Schorm.

Cena Evalda Schorma za rok 2012

1. MÍSTO

Alžběta Štollová (Univerzita Helsinky) za překlad hry Sirkku Peltola **Finský kůň**

2. MÍSTO

Milan Šotek (DAMU) za původní hru **Plejtváč**

Ervín Hodulík (FFMU) za původní hru **Adam**

Jan Krupa (JAMU) za překlad hry Philippa Minyany **Maličká v hlubokém lese**

3. MÍSTO

Pavel Bušta (FFUK) za původní hru **expres praharadotín**

Otto Kauppinen (JAMU) za překlady her Jussi Moila **Ke slunečnicím připodobněná** a Mika Myllyaho **Panika**

ČESTNÉ UZNÁNÍ

Natálie Preslová (FFUK) za překlad hry Sylvaina Leveye **Je to prdel, ne?**

Šimon Peták (JAMU) za původní hru **faust**

Tereza Verecká (DAMU) za původní hru **Divná, divná věc**

Vanda Zaplatílková Hutařová (FFUK) za původní hru **Vlk in fabula**

Oceněné texty jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Synopse her naleznete v těchto Zprávách DILIA.

Vítězkou ceny Dráma 2012 je Helena Eliášová

Mladá česká autorka Helena Eliášová získala se svou dramatickou prvotinou *Tentazione* 1. místo v prestižní soutěži o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce DRÁMA 2012.

18. května 2013 proběhl v Městském divadle P. O. Hviezdoslava závěrečný ceremoniál devátého ročníku festivalu Nová dráma/New Drama 2013, který probíhal od 13. do 18. května 2013 v Bratislavě. Hlavní cenu festivalu získalo Slovenské komorné divadlo s inscenací *Sedem dní do pohrebu*. Během ceremoniálu byly uděleny také ceny soutěže o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce DRÁMA 2012. Na prvním místě se umístily hned dva texty – hra *Autista* Mariana Janika a hra *Tentazione* mladé české autorky Heleny Eliášové. Na druhém místě se umístila hra Michala Baláže *Spojené královstvo*, třetí místo porota neudělila. Cenu Slovenského rozhlasu získal Vladimír Ragal za text *Metro*.

První veřejná prezentace finálových textů Trojboj, kterou režijně připravil Tomáš Procházka, proběhla ve čtvrtek 16. května 2013 v A4 – prostoru současné kultury v Bratislavě. Trojboj se představí také v rámci sekce festivalu Enter Nová dráma/New Drama v Prešově a Žilině.

Soutěž původních dramatických textů – divadelních her ve slovenském a českém jazyce s názvem DRÁMA, jejímž cílem je podpořit a ocenit původní dramatickou tvorbu a napomoci jejímu uvádění na slovenských jevištích, vyhlašuje každoročně Divadelní ústav Bratislava.

Rozhovor s autorkou a synopse jejich her naleznete v těchto Zprávách DILIA.

Foto – Jan Horák

Překladatelská dílna DILIA 2013 vrcholí

Již podeváté pořádá agentura DILIA překladatelskou dílnu. Workshop je určen začínajícím překladatelům, ať už z řad studentů filologických oborů, či naopak studentů divadelních škol a dalších, kteří mají dostatečné jazykové vybavení a zájem o divadelní texty. Letošní ročník Překladatelské dílny DILIA je zaměřen na současnou německou, rakouskou a švýcarskou dramaturgii.

Tutory mladých překladatelů jsou v tomto ročníku Zuzana Augustová, Jitka Jílková, Barbora Schnelle, Václav Cejpek a Milan Tvrdlík. Z 38 přihlášených mladých překladatelů vybrala DILIA ve spolupráci s tutori pět stipendistů a jednu náhradnici.

V rámci Překladatelské dílny DILIA tak vznikne šest nových překladů:

Kathrin Röggla: *my nespíme / wir schlafen nicht* (Rakousko)

překlad: Martin Sládeček (JAMU), tutorka: Barbora Schnelle

Anne Habermehl: *Vzduch z kamene / Luft aus Stein* (Německo)

překlad: Šárka Zvejšková (FFUK), tutorka: Jitka Jílková

Kevin Rittberger: *Loutky / Puppen* (Německo)

překlad: Dagmar Radová (JAMU / Univerzität Wien), tutorka: Zuzana Augustová

Theresia Walser: *Ticho za paní Širakéšovou / Eine Stille Für Frau Schirakesch* (Německo)

překlad: Martin Hýča (DAMU), tutor: Václav Cejpek

Lutz Hübner: *Scratch!* (Německo)

překlad: Petra Čechmánková (FFUK), tutor: Milan Tvrdlík

Katja Brunner: *Die Hölle ist auch nur eine Sauna* (Švýcarsko)

překlad: Iveta Ryšavá (JAMU), konzultant: Václav Cejpek

V polovině června proběhlo úvodní setkání mladých stipendistů s jejich zkušenými tutori, které bylo zaměřené na praktickou přípravu budoucích překladatelů, tj. na základní informace ohledně specifik divadelního překladu, na stručný náhled do trendů současného německého a rakouského dramatu; stipendisté se seznámili také se základními modely spolupráce překladatele s dramaturgem.

Během září dojde k dalšímu setkání všech účastníků, kde se budou probírat jejich zkušenosti s překladem, stipendisté budou mít šanci vzájemně si překlady ohodnotit a vyslechnout názory nejen svých tutorů, ale i svých kolegů.

Vzniklé překlady (úryvky z nich) budou formou scénického čtení představeny na slavnostním večeru s názvem *Divadelní Oktoberfest*, který zakončí Překladatelskou dílnu DILIA 2013, v neděli 10. listopadu 2013 ve Studiu Švandova divadla v rámci off programu Pražského divadelního festivalu německého jazyka. Slavnostního večera se zúčastní i německá dramatička a režisérka Anne Habermehl.

Originály překládaných textů jsou v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Jejich překlady budou dostupné až po závěrečném čtení, do té doby na nich budou překladatelé pracovat. Projekt vznikl za podpory hl. m. Prahy a Správní rady DILIA.

Maratón současného dramatu 3D – třetí rozměr dramatu za námi

V rámci letošního ročníku mezinárodního student-ského divadelního festivalu Zlomvaz připravila agentura DILIA ve spolupráci s DAMU již třetí ročník projektu 3D – třetí rozměr dramatu.

Během sobotního odpoledne 11. 5. 2013 byly formou scénického čtení uvedeny dvě současné zahraniční hry a jedna nová česká hra. Scénické čtení černé ironické komedie lucemburského dramatika a režiséra Guye Helmingera *Nikdy nevíš, čím tě život nakonec překvapí* v překladu Jany Podlipné připravil Kryštof Pavelka. V Helmingerově hře se střetávají lidé ze dvou odlišných sociálních a společenských vrstev. Na jedné straně stojí movitý burzovní spekulant Jesus a jeho o trochu méně úspěšný kolega Tony a Tonyho žena Grace. Na druhé straně pak stojí dvě dospívající děti ulice – asi sedmnáctiletá Kid Kat a její bratr – dvojče Kid Cool, která se rozhodnou, že vezmou svůj osud do vlastních rukou.

Druhým scénickým čtením byla v režii Zuzany Burianové a Sylvie Rubenové hra *Obyčejný život* Christiana Lollikeho, kterou z dánštiny přeložila Lada Halounová. Text této provokativní hry, jejíž překlad vznikl v rámci Překladatelské dílny DILIA 2012, se zaměřuje především na téma individuality – dokážete být sami sebou, když vás nikdo nevidí? A nepotřebuje dnešní člověk k oprávnění vlastní existence vědomí, že je sledován?

Závěr odpoledne patřil nejnovější hře Romana Sikory *Snídaně s Leviathanem*, jejíž čtení připravil režisérský tandem ve složení Ivo Kristán Kubák a Marie Nováková. Hra, která původně vznikla pro Slovenský rozhlas, je inspirována texty K. Kosíka a zabývá se tématem moci, pro níž jsou údajně svobodné postavy schopny udělat cokoliv.

Foto – Jan Taimr

Poslední část projektu 3D byla věnována moderované diskuzi na téma sociálních a politických aspektů současného evropského a českého dramatu. Diskuse, kterou moderovala divadelní teoretička a publicistka Tatiana Brederová, se vedle tvůrců a diváků zúčastnili také překladatelka Jana Podlipná a Roman Sikora.

Projekt vznikl za podpory hl. města Prahy a Správní rady DILIA.

JJ

Přehlídka současného českého divadla a dramatiky v Budapešti

Pod názvem Csekkold! (Zkoukni to!) se ve dnech 24.–26. května 2013 představil v budapeštském Divadle Józsefa Katony výběr nově přeložených českých dramatických textů a inscenací.

V sobotu 25. května 2013 se na festivalu formou scénického čtení, které připravila mladší generace režisérů z okruhu Divadla Józsefa Katony, představily mimo jiné čerstvě do maďarštiny přeložené hry Romana Sikory *Snídaně s Leviathanem* (překlad Gertrud Mária Korpič) a Alice Nellis *Barikády* (překlad Borbála Csoma).

Vedle scénického čtení nově přeložených českých her měli diváci možnost shlédnout inscenaci Divadla Feste *Havel píše Husákovi* v režii Jiřího Honzírka, inscenaci brněnské Reduty *Europeana* režiséra Jana Mikuláška a záznam inscenace Národního divadla Praha *Zítرا se bude...* s hudbou Aleše Březiny a v režii Jiřího Nekvasila.

Pořadatelem této akce bylo občanské sdružení Divadlo Unlimited. Partnerem projektu bylo České centrum Budapešť, Divadlo Józsefa Katony Budapešť a Institut umění – Divadelní ústav. Záštitu převzala velvyslankyně České republiky v Maďarsku Ing. Helena Bambasová.

MŠ

STÜCKE 2013 – ceny uděleny

Mülheimer Dramatikerpreis, cenu udělovanou nejlepšímu současnému německojazyčnému textu v rámci divadelní přehlídky Mülheimer Theatertage, získala dvaadvacitiletá autorka Katja Brunner za svou hru *Von den Beinen zu kurz*.

Cenu publika Publikumspreis získala dramatička Marianna Salzmann za svou hru s autobiografickými prvky *Muttersprache Mameloschn*.

Text originálu *Muttersprache Mameloschn* je v elektronické podobě k dispozici v DILIA.

HE

David Gieselmann oceněn na Heidelberger Stückemarkt 2013

5. května 2013 byly na závěrečném slavnostním večeru předány ceny divadelního festivalu Heidelberger Stückemarkt 2013.

David Gieselmann obdržel v rámci festivalu Heidelberger Stückemarkt 2013 za svou hru *Über Jungs* cenu za Nejlepší hru pro mládež JugendStückePreis. S cenou je spojené pozvání vítězné inscenace (Berliner Grips Theater, režie Mina Salehpour) na Mülheimer Theatertage

2014. Tématem Gieselmannovy černé komedie je násilí a agresivita mladistvých, kteří se jí (marně) pokouší zbavit na kurzu vaření.

Hlavní cenu festivalu Autorenpreis des Heidelberger Stückemarkts 2013 získala Henriette Dushe se svou hrou *lupus in fabula*.

Cenu publika Publikumspreis obdržel řecký autor Vangelis Hadjiyannidis a jeho hra *Am Bildschirm Licht*.

Cenu NachSpielPreis spojenou s pozváním na Mülheimer Theatertage 2014 získal Philipp Löhle za hru *Trilogie der Träumer*.

Překlad hry *Über Jungs (O klucích aneb Jsem kuchtal)* do češtiny již připravujeme! Synopsi naleznete v tomto čísle Zpráv DILIA v sekci Přeložené zahraniční hry.

HE

Francouzské divadelní ceny Le Palmarès du Théâtre uděleny

V neděli 28. dubna 2013 byly poprvé uděleny francouzské divadelní ceny Le Palmarès du Théâtre, které nahradily ceny Les Molières, jejichž udílení se v roce 2012 nekonalo. Slavnostní předávání cen proběhlo v divadle Theatre du Rond-Point v Paříži, odkud ho v přímém přenosu vysílalo rádio France 2.

Cenu v kategorii Nejlepší žijící autor francouzsky psaných her získal: Pascal Rambert: *Clôture de l'amour*

Cenu v kategorii Nejlepší komedie získal: François Morel: *Carte blanche*

Cenu v kategorii Nejlepší veřejné divadlo roku dostalo
Théâtre de l'Odéon za inscenaci:

Joël Pommerat: *La Réunionification des deux Corées*

Cenu v kategorii Nejlepší soukromé divadlo získalo
Petit théâtre de Paris za inscenaci:

Ivan Calbérac: *L'Etudiante et Monsieur Henri*

Tučně vyznačené tituly jsou ve francouzském originále k dispozici v DILIA. Text Joëla Pommerata *La Réunionification des deux Corées* bude k dispozici k přečtení v září 2013. Český překlad hry *Clôture de l'amour* (Kudy kam, přeložil Jaromír Janeček) je již v elektronické podobě k dispozici v DILIA. Synopsi naleznete v tomto čísle Zpráv DILIA v sekci Přeložené zahraniční hry.

HE

Den D v Divadle Na zábradlí

21. května 2013 proběhl v prostorách Divadla Na zábradlí Den D, kde představila svou činnost a dlouhodobé projekty na podporu českých autorů agentura DILIA.

„Cílem akce s názvem Den D bylo představit aktivity agentury DILIA, která se kromě své běžné činnosti pravidelně a dlouhodobě věnuje také podpoře nastupující generace divadelníků, a zároveň uděluje také Uznání DILIA autorům starším za jejich celoživotní přínos“, upřesnil smysl úterňního slavnostního večera ředitel DILIA Jiří Srstka.

Večer, kterým provázal Jiří Havelka, zahájila prezentace Literárního grantu, který pro rok 2013 získalo nakladatelství Filip Tomáš – Akropolis, DILIA tak podpořila částkou ve výši 60.000,- Kč souborné vydání

divadelních her Pavla Landovského. „Literární grant není však jediným způsobem, jak Literární oddělení a Správní rada DILIA podporují literární tvorbu v Čechách. Od roku 2012 se agentura DILIA stala jedním ze sponzorů Ceny Josefa Jungmanna a od roku 2013 se agentura DILIA stala partnerem jednoho z nově vzniklých ocenění Magnesia Litera, a to ceny DILIA Litera pro objev roku“, doplnila výčet aktivit Literárního oddělení jeho vedoucí Michaela Celářková.

Své dlouhodobé projekty na podporu mladých českých divadelníků představilo také Divadelní oddělení DILIA. „Podpoře mladých autorů se DILIA věnuje soustavně již řadu let. Pořádáme Překladačské dílny, v nichž se mladí překladatelé seznámí se specifikami překladu dramatického textu, tvorbu mladých praktických divadelníků finančně podporujeme Divadelním grantem DILIA a v rámci projektu 3D seznamujeme studenty s nejnovější současnou českou i zahraniční dramatikou“, uvedl vedoucí Divadelního a Hudebního oddělení DILIA Zdeněk Harvánek. Jednou z hlavních aktivit na poli podpory mladých divadelních autorů je udělení Ceny Evalda Schorma, která byla v rámci večera slavnostně udělena a vítězná hra byla představena ve formě scénické skicy v podání Divadla LETÍ. Osobnost Evalda Schorma připomnělo také promítání jeho televizního hudebně-experimentálního filmu *Gramo von balet*. O vítězích Ceny Evalda Schorma informujeme v těchto Zprávách DILIA.

Vedle mladých a začínajících autorů ocenila Správní rada DILIA také autory za celoživotní dílo. Z rukou předsedy Správní rady DILIA Vadima Petrova převzali Uznání DILIA za úspěšnou uměleckou činnost prof. Ivan Vyskočil, dr. Anna Kareninová, Jan Otčenášek, Stanislav Moša, Roman Císař a dr. Zdeněk Mahler. Za dlouholetou významnou podporu DILIA při řešení otázek autorskoprávní problematiky v zájmu autorů a nositelů práv získala Uznání DILIA dr. Hana Linhartová.

MŠ

ROZHOVOR

Helena Eliášová

Člověk se těší na inscenaci, a tak píše a píše...

Rozhovor připravil Jan Jiřík.

*Divadelní hry píše od osmnácti let. Za své texty získala několik cen. Nejnověji je to první místo ve slovensko-české soutěži Dráma 2012, kterou Helena Eliášová jako první Češka vyhrála s hrou **Tentazione**.*

Podruhé jsi se umístila na pomyslném stupni vítězů ve slovensko-české soutěži současné divadelní hry Dráma 2012. V roce 2010 to bylo třetí místo za hru *Té noci*, tentokrát je to první místo za hru *Tentazione*. Jaký je to pocit?

Ocenění vaší práce vždycky potěší, takže pocit je to hezký. Teď jenom doufám, že se jednoho dne dočkám i pocitu radosti z toho, že se někdo rozhodne text/y inscenovat.

Jaký význam pro tebe osobně podobné soutěže mají? Připomeňme, že krom zmíněné Drámy jsi laureátkou Ceny Evalda Schorma a Zlaté divadelní žáby, která reflektovala rovné postavení mužů a žen.

Největší význam těchto soutěží pro mě spočívá v tom, že se někdo vůbec zabývá a chce zabývat původní dramatickou tvorbou a dokonce se jí snaží podpořit v podobě nějakého ocenění. Právě ocenění z těchto soutěží by v ideálním případě mělo divadla upozornit na zajímavou hru nebo nového autora. A někdy se tak skutečně i stane.

Vystudovala jsi na Katedře činoherního divadla pražské DAMU dramaturgii. Co ti tento obor z hlediska psaní dal nebo naopak vzal?

Dramaturgii jsem se rozhodla studovat víceméně proto, že u nás dosud neexistuje samostatný studijní obor scénické psaní (např. v Německu lze studovat Szenisches Schreiben na berlínské UdK) a dramaturgie mi přišla tomuto oboru, alespoň z té teoretické stránky, nejbližší. Na DAMU jsem pak navštěvovala volitelný předmět Tvůrčí psaní, který vedl pan profesor Vedral, takže jsem si dokonce i v praktickém psaní „přišla na své“. Jediné, co mi možná studium dramaturgie vzalo, je určitá autorská svoboda a svobodomyšlnost. Při psaní mi v hlavě pořád strašidelně zní pojmy jako dramatická situace, dramatická postava atp.

Kým nebo čím dramaturg je, nebo kým, čím by měl dramaturg a potažmo dramaturgie činoherního divadla být?

Zdá se mi, že v českém prostředí stále platí, že dramaturg je spíš asistentem režiséra než samostatnou a svobodnou tvůrčí jednotkou. V ideálním případě by měl dramaturg citlivě sledovat dění ve své zemi (i v zahraničí),

vnímat náladu, která mezi lidmi panuje, a pak tuto situaci reflektovat výběrem her pro své divadlo. Ale samozřejmě ne každý se chce na divadle koukat na to, jak jde všechno do háje. Divadelní sály se musí zaplnit, takže je logické, že samotná dramaturgická praxe je jiná než onen ideál dramaturga.

Intensivně sleduješ zahraniční dramatickou produkci, především tu německojazyčnou. Pokud bys měla srovnat současnou českou dramaturgiu s tou zahraniční, která témata u nás nejvíce chybí a proč?

Myslím si, že nelze tady a teď vyjmenovat, která témata u nás chybí a která například v Německu nechybí. Co se v textech objevuje, záleží vždy na té konkrétní zemi, její historii, jejích traumatech, postoji lidí k té zemi, ale i vnímání a postavení divadla v té konkrétní zemi. To, co si mohou dovolit němečtí autoři, čeští u nás nemohou. Také je důležité, co od divadla požaduje divák. Německý divák se chce nechat v divadle psychicky zmrskat a jít pak o tom přemýšlet domů nebo debatovat k štamtiši. Český divák se chce v divadle pobavit a pak jít na skleničku.

Jako dramatička jsi se zúčastnila Centra současné dramatiky Divadla Letí. Je velký rozdíl, když píšeš tzv. do šuplíku a když tvoříš přímo pro konkrétní soubor a potažmo inscenaci?

O poznání příjemnější je, když píšete pro konkrétní divadlo, hlavně proto, že máte naději, že svůj text opravdu uvidíte zrealizovaný na jevišti. Člověk se těší na inscenaci, a tak píše a píše. Většinou je u toho obklopený stresem a hořícím deadline, ale to k tomu patří a vlastně je to fajn. Psaní do šuplíku má pro mě osobně podobu takové pozvolné terapie, kdy se z něčeho potřebuju vypsat, a pak koukám, jestli to třeba bude zajímat i někoho dalšího.

O čem bude tvoje příští hra?

Radši bych to nevyzrazovala, aby se mi to nevykouřilo z hlavy...

Helena Eliášová (*1987)

vystudovala dramaturgii na DAMU a mediální studia na Karlově Univerzitě. Od osmnácti let se věnuje dramatické tvorbě. Mezi nejčastější témata jejích her patří problematika subkultur, hledání vlastní identity, neschopnost zařazení se do společnosti, destrukce a rozklad lidských vztahů, moderní technologie aj. V roce 2007 získala za text *Metal4ever* ocenění v dramatické soutěži Zlatá divadelní žába, reflektující problematiku rovných příležitostí žen a mužů. Hru uvedlo divadlo Letí v rámci cyklu 8@8 (režie Daniel Špínar). Mimo to je autorkou politické satiry *Na (d)ně!*, divadelních her *Hustler4U*, *Poslední večírek*, *Tentazione*, *Té noci*, *Maják*, *Améba* a rozhlasových her *Jako za živa* a *Pátek o desáté*. V prosinci 2010 uvedlo divadlo Letí její hru *Cyberlove* (režie Martina Schlegelová), která vznikla v rámci projektu Centrum současné dramatiky. V dubnu 2012 měla v Divadle premiéru její hudební komedie *WE ARE THE TALENTS!* (režie Pavel Khék). Za hry *Hustler4U* a *Pátek o desáté* získala Helena Eliášová **Cenu Evalda Schorma za rok 2009**. Hra *Té noci* získala 3. místo v soutěži o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce **DRÁMA 2010**. Její dramatická prvotina *Tentazione* získala 1. místo v soutěži **DRÁMA 2012**. Pravidelně spolupracuje s Českých rozhlasem. V současné době se zabývá také překladem z němčiny.

Synopsi vítězné hry soutěže DRÁMA 2012 Tentazione a her Améba a Maják naleznete v těchto Zprávách DILIA v sekci České hry.

DIVADELNÍ ODDĚLENÍ

Vzhledem k obrovskému množství děl a autorů, které DILIA zastupuje, jsme se rozhodli v této rubrice nadále uvádět jen české či světové premiéry nebo jinak významná uvedení (např. nových překladů či úprav). Tučně jsou označeni právě ti autoři, které zastupujeme. Záznamy o premiérách jsou krácené, neuvádíme v nich kompletní autorský tým.

Premiéry a užití děl

4. 4. 2013
Divadlo Antonína Dvořáka
Příbram
Neil Simon
Rande s duchem Česká premiéra
Překlad: **Blanka Křivánková**

5. 4. 2013
Národní divadlo Brno –
Divadlo Reduta První provedení
Dora Viceníková – Jan
Mikulášek – Pavel Juráček
Zlatá šedesátá

25. 4. 2013
Divadlo Letí Praha
(Studio Švandova divadla)
Saara Turunen Česká premiéra
Králíček
Překlad: **Alžběta Štollová**

27. 4. 2013
Východočeské divadlo Pardubice
Agatha Christie
Poslední víkend Česká premiéra
Překlad: **Martina Schlegelová**
a **Marie Špalová**

29. 4. 2013
Městské divadlo Zlín (Dílna 9472)
Viliam Klimáček
Láska jest chemie Česká premiéra

30. 4. 2013
Divadlo Kalich Praha
Isabelle Mergaultová
Sbohem, zůstávám! Česká premiéra
Překlad: **Anežka Svobodová**

3. 5. 2013
Divadlo v Dlouhé Praha
Michel de Ghelderode
Slečna Jairová Česká premiéra
Překlad: **Tomáš Kybal**

6. 5. 2013
Východočeské divadlo Pardubice
Tina Müller
Opuštěná Česká premiéra
Překlad: **Iva Michňová**
*První české uvedení hry v rámci cyklu
INprojekty (Malé inscenační projekty
světových novinek).*

Premiéry – divadelní oddělení 11

10. 5. 2013
Městské divadlo Kladno
(Divadlo Lampion)
Guy de Maupassant –
Daniel Špinar
Miláček První provedení
Překlad: **Dana Melanová**
Režie: **Daniel Špinar**

29. 5. 2013
Národní divadlo Praha – Činohra
(Divadlo Kolowrat)
Stefano Massini
Ohlušující pach bílé Česká premiéra
Překlad: **Kateřina Bohadlová**

10. 6. 2013
Masopust Praha
(Divadlo v Celetné)
Lenka Lagronová
Čupakabra První provedení

14. 6. 2013
Činoherní studio Ústí nad Labem
Elfriede Jelinek Česká premiéra
Kein Licht / Žádné světlo
Překlad: **Zuzana Augustová**

Výhodné provozování her – zaplacené zálohy

Divadelní oddělení upozorňuje na možnost výhodného provozování her zahraničních autorů, kde již byla zaplacena záloha a dílo lze tedy do vypršení smlouvy provozovat pouze za příslušná procenta honorářů zahraničních autorů (k nim je samozřejmě nutno připočítat procenta pro překladatele, příp. úpravu). Pro amatéry všechny francouzské hry za sníženou zálohu 200,- EUR netto na 8% z brutto tržeb, italské a španělské hry za zúctovatelnou zálohu 300–400,- EUR netto na 8% z brutto tržby.

Synopse zde uvedených her naleznete na internetové stránce www.dilia.cz/synopse.

<i>jméno autora – název hry</i>	<i>% z hrubých tržeb (zaplaceno do)</i>
Woody Allen - Prokletí žlutozeleného škorpióna	za 7% netto (30. 11. 2015, profesionální divadla)
John Patrick - Manžel pro Opalu	za 6% netto (31. 12. 2015)
George S. Kaufman, Moss Hart - Přišel na večeri	za 6% netto (17. 12. 2013)
David Mamet - Sexuální perverze v Chicagu	za 6% netto (30. 3. 2014, profesionální divadla)
Joseph Stein – Zorba	za 10% netto (31. 12. 2015)
Bernard Slade – Každý rok ve stejnou dobu	za 6,6% netto (7. 7. 2017)
Bernard Slade – Další roky ve stejnou dobu	za 6,6% netto (7. 7. 2017)
Michael Cooney - Habaďůra	za 6,5% brutto (31. 12. 2016)
Tennessee Williams - Tramvaj do stanice Touha	za 6% netto (1. 9. 2013)
Noel Coward – Rozmarný duch	za 7% netto (28. 2. 2016, profesionální divadla)
R. a M. Cooney - Tři bratři v nesnázích (A je to v pytlí)	za 6% netto (31. 12. 2016)
všichni belgičtí autoři (de Ghelderode, Barbaud atd.)	vždy za 8% netto
John Godber, Jane Thorntonová – Barmanky	za 6% netto (28. 2. 2015, profesionální divadla)

Pro usnadnění orientace v synopsích námi zastupovaných her připojujeme ke každé z nich grafické značky, které přiblíží charakter hry, žánr, obsazení atd.

trhák – hry, které doporučujeme zvláštní pozorností, jsou totiž buď horkými novinkami nebo již zaznamenaly velké úspěchy na světových scénách.

komedie – hry, které je možno zařadit do žánru komedie.

hry se zpěvy, muzikály – hry jednak hudebně dramatického žánru, nebo ty, které alespoň částečně obsahují zpěvy či tance.

hry dostupné v elektronické podobě – hry, které máme k dispozici v elektronické podobě, a můžeme Vám je proto obratem poslat e-mailem.

komorní hry – hry s malým obsazením, maximálně do čtyř postav.

hry vhodné pro amatéry – hry vhodné pro profesionální soubory, ale zároveň dostupné i pro amatérská divadla.

hry vhodné pro děti a mládež, pohádky – hry vhodné jednak pro dětské diváky, ale také pro mladé inscenátory, studentská, dětská divadla apod.

loutkové hry – hry čistě loutkové, nebo i takové, ve kterých spolu s loutkami vystupují i živí herci.

Nabízíme

Cena Evalda Schorma za rok 2012

1. MÍSTO

Finský kuň (Suomen hevonen, 2004)

Sirkku Peltola

Finsko

Překlad: Alžběta Štollová

Žánr: komedie

Obsazení: 2 muži, 5 žen

LASSI Já si myslel, že to zvládnu... Ale vloni na jaře to pak na mě v březnovém slunci nějak dolehlo. Tehdy sněhový závěje křupaly, já projížděl vesnicí a v traktoru na sedačce se mi kynklala halda smluv od Evropský unie na to, jak naložit s hnojem. Chtěl jsem si ty papíry nechat podepsat, abych měl doložený, že je ten můj smradlavěj hnůj, co vezu, v souladu se všema předpisama a že mám povolení ho vyklopit. A přitom mi to všechno docvaklo. Aby mi Heikki Hakamäki podškrábnul tenhle papír, tak kvůli tomu za ním kurva nepůjdu! Tyhle hovna se na jeho pole vyklápěj skoro pět set let, a jestli teď fakt někoho zajímá, o jak kvalitní hnůj se jedná 15. 3. 2003 zrovna v tomhle kraji, v týhle vesnici, na tomhle statku, na pozemku číslo dvacet pět tisíc sto dotovaným ze Společný zemědělský politiky,

na poli o výměře 4,5 ha, tak ať si ho ráčí přijít očuchat a ochutnat. Slunce si pěkně svítilo, z němejch hoven stoupala v tichosti pára a já si tak přemejšlel, že se přece vždycky toho Bruselu nějak zbavíme.

Celovečerní komedie *Finský kůň* pojednává o finském venkově 21. století. Na chátrajícím statku žijí tři generace. Pole se nezelenají, zvířata z chlévů a stáji mizí. Nakonec odchází i ten poslední kůň. Kromě matriarchátu tu vládne absurdita. Touha po seberealizaci člověka ztroskotává na obtížné mezilidské domluvě a na nutnosti dodržovat nespočet nařízení, včetně těch, která diktuje EU. Co ještě zbývá z finského venkova? Finský kůň je první částí volné trilogie, jejímž druhým dílem je *Yksiöön en Äitee ota* (2007, *Do garsonky s Máti nejdu*) a třetím *Lämmänveriset* (2011, *Teplokrevníci*). Celá trilogie sleduje osud rodiny Kotalových ve Finsku po vstupu země do EU.

Finský kůň je také jediné ve Finsku vyšlechtěné koňské plemeno známé pod anglickým názvem Finnish Universal. Využívá se jako tažná síla v dopravě, lesnictví a zemědělství, ale důstojně obtoji i jako závodník kůň v různých typech dostihů.

Hra *Finský kůň* reprezentuje Finsko v antologii současného severského dramatu (ed. Zbyněk Černík), kterou vydal Divadelní ústav v dubnu 2013.

Překlad hry získal 1. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Alžběta Štollová (*1981)

pochází z Prahy. Po čtyřměsíčním studijním pobytu v Rovaniemi se začala zajímat o finskou kulturu. Vystudovala finštinu na Masarykově univerzitě v Brně. V letech 2007–2008 pracovala jako redaktorka v Literárních novinách. Do sborníku k 90. výročí nezávislosti Finska *Suomi a my* (ed. ŠVEC, M. – SNOPEK, L., Aegyptus os.: Moravská Třebová

2007) přispěla textem o finských filmech uvedených v české distribuci. V současné době žije ve Finsku, vyučuje češtinu a finštinu, překládá drama i prózu, studuje na Helsinské univerzitě a chodí do sauny. Za překlad hry *Finský kůň* získala 1. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Překlady:

Leea Klemola: *Kokkola* (2004)

Saara Turunen: *Broken Heart Story* (2011)

Saara Turunen: *Králíček* (2007)

Sirkku Peltola: *Finský kůň* (2004)

Sirkku Peltola (*1960)

je finská dramatička a divadelní režisérka. Působila v Městském divadle v Kuopiu a v Lahti, v současné době pobírá pětileté stipendium určené umělcům a pracuje mj. pro Dělnické divadlo v Tampere, kde měla premiéru řada jejích vlastních her i adaptací. Od roku 1986, kdy debutovala hrou *Maa-ilman baari* (*Globální bar*), vytvořila téměř dvě desítky dramát (kromě volné trilogie *Finský kůň* (2004), *Yksiöön en Äitee ota* (2007, *Do garsonky s Máti nejdu*) a *Lämmänveriset* (2011, *Teplokrevníci*) také např. drama *Pieni raha* (2009, *Malý peníze*) nebo *Lento* (2012, *Let*). Její dramata zobrazují zvláštnosti všedního života a hrdiny hledající místo v současné společnosti. Realitu v jejích textech prostupuje groteska, ze stylově bohatých dialogů a z práce s rytmem řeči vzniká mnohvrstevnaté drama s prostorem pro interpretaci. Je držitelkou mnoha ocenění, mj. Lea (2002), Ceny Suomi (2004) či Ceny Olaviho Veistäji (2008). Patří k nejčastěji překládaným současným dramatikům ve Finsku.

2. MÍSTO

Adam

Ervín Hodulík

Žánr: komedie

Obsazení: 6 mužů, 1 žena (variabilní)

Adam: Kto je prihlásený v druhom pilieri?
(všetci mlčia.)

Adam: Múdro, že ste do tohto piliera nevstúpili drahý klienti. Nikdy totiž nevíete čo sa môže stať. Zo zásady sa síce nezaujímam o politiku, ale v rámci práce som ochotný zapuďiť moju nechuť k tomuto svojbytnému podnikaniu. Zoberte si, že v susednej krajine vláda druhý pilier vybrala, aby si požičala na splatenie štátnych dlhov. Myslíte, že ho niekedy vrátia? Ja si to nemyslím. (opäť začne deklamovať) A čo si myslíte, že znázorňuje táto postava pod dvoma množinami?!

Muž: (sa lepšie prizrie) Nejaký flak?

Žena: Vyzerá to ako šmuha.

Adam: Tá šmuha, ako ste netaktne podotkla maďam, predstavuje neistú budúcnosť. Čo si pod týmto termínom predstavujete?
(všetci opäť mlčia.)

Dôchodca: Kapitalizmus.

Divadelní hra *Adam* je volně navazující pokračování autorova debutového textu *Absurdistán*. Děj se tentokrát odehrává v současných společenských realitách, kdy se v pozadí začíná uskutečňovat plánovaná revoluce úřednických stavů. Hlavní postavou příběhu je Adam Hoffmann: čerstvý doktorand humanitního oboru, který je díky svému přehmatu s emailem vyhozen ze své milované katedry. Bez požadované profesní specializace, nebo

dlouholeté pracovní praxe vstupuje Adam do světa za dveřmi univerzitní knihovny.

Po nepřijemném dialogu se zaměstnankyní Úřadu práce, který skončí jejím nervovým zhroutilím, nachází mladý doktorand pracovní příležitost jako Obchodní reprezentant pojišťovny Velká pyramida. Po počátečních patáličích se z něho nakonec stává zaměstnanec měsíce, nakolik omylem odhalí pozvaným klientům interní tajemství o velkém tunelu a ti ucítí šanci zbohatnout. Adam však tuto slibnou kariéru opouští, protože zjišťuje, že oblastní šéf pojišťovny nemá završené ani maturitní vzdělání. Se vztyčenou hlavou nakonec odchází na stavbu, kde hned první den skoro smrtelně zraní kolegu odcházejícího do důchodu. Tady se Adam v šatně setkává s lidmi, o kterých nikdy neměl valné mínění, ale po společném rozhovoru musí nakonec pozměnit svůj předchozí pohled. Při typické rozlučce s odcházejícím kolegou je mladými kolegy servírovaný netradičným koláč. Jeho příchutí mlsný Adam neumí specifikovat, ale její doslova očiřovaný. Díky němu se v posledním dějství hlavní hrdina ocitá v hospodě, kam se dostal poté, co na náměstí napadl vůdce studentské demonstrace a následně dostal lahví do hlavy. Z rukou rozrušeného davu ho zachraňuje jeho dřívější láska, Regina. Ta roky cestovala po světě, protože nemohla najít životní naplnění. Z jejich vzájemného dialogu se dozvídáme, že ji čeká tajná mise ve jménu společenského blaha a zanechává Adama vlastnímu osudu. Ten má po předešlých životních zkušenostech ujasněné vlastní životní poslání a rozhoduje se vyjít ze stínu akademismu na slunečné světlo, aby se pokusil vzít život do vlastních rukou.

Hra získala 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text ve slovenštině v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ervín Hodulík (*1984)

pochází z Bratislavy. Po ukončení střední školy byl rok zaměstnaný ve Slovenském národním muzeu, kde pracoval jako technický pracovník – preparátor. Následně žil a studoval dva a půl roku v Londýně. V současnosti je studentem pátého ročníku na Katedře Teorie a historie divadla v Brně. Během studia přispíval do periodika Svět a divadlo a na internetový server Rozrazilonline. Podílel se také na organizování česko-amerického workshopu West-East-West s newyorským Immigrant Theater. Ervín Hodulík obsadil dvakrát 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma se svými díly *Absurdistán* a *Adam*.

Plejtváč**Milan Šotek**

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 2 ženy

Struna: Počkejte! Češi si postaví muzeum, a nevejde se do něj velryba?

Malajel: S velrybou v našich podmínkách nikdo nepočítal.

Struna: To tam chcete zavěsit kostru kapra?

Malajel: A proč ne?

Struna: Kostru kapra má každoročně půlka národa na talíři.

Malajel: No co, jezdili by se na ni dívat Norové!

První polovina 90. let 19. století. Byt doktora Struny na pražském nábřeží. Vkusně a zámožně zařízený interiér připomíná díky klenutému žebroví břicho velryby. Doktor Struna, český vlastenec, přispěje zásadním dílem

na zakoupení kostry plejtváka myšoka pro právě budované Národní muzeum. Po řadě eskapád – kosti plejtváka je nutno odmastit v nedaleké Ringhofferově továrně – má být skelet konečně umístěn do nové budovy. Tu za Strunou přichází prostředník ředitelství muzea, Malajel, s neradostnou zprávou: kostra se do muzea nevejde, je třeba ji zkrátit o sedm ocasních obratlů. Začíná boj mezi Strunou a Malajelem o sedmero obratlů. Vedlejší dějová linka se pak točí kolem komponování oslavné „Ódy na plejtváka“ a vztahu Strunovy služtičky k mladíkovi Karuzelskému, jenž vlastnoručně pohání druhou pražskou senzací roku 1893 – kolotoč na Královských Vinohradech (dnes známý jako kolotoč na Letné).

Hra realizovaných metafor české malosti a uměleckých kompromisů (do Národního muzea, jen když se zbavíš obratlů). Aluze jonášovské i mefistofelovské. Téma „zprznění“ se podepíše také na formě hry – odtud podtitul „hra, jíž chybí sedm obrazů“. Autor vychází z historických událostí, avšak nakládá s nimi velice volně, některé zcela pomíjí, jiné dramaticky zhutňuje. *Plejtváč* je po zdařilém *Borůvčí* (2009) teprve druhou hrou, kterou Milan Šotek napsal pro Cabaret Calembour.

Hra získala 2. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Milan Šotek (*1985)

Absolvent pražské DAMU (obor dramaturgie činoherního divadla), v letech 2010–2013 dramaturgem Moravského divadla Olomouc, od sezony 2013/2014 dramaturgem Divadla na Vinohradech. Spolu s Igorem Orozovičem a Jiřím Suchým z Tábora založil autorské divadlo Cabaret Calembour, kde se uplatňuje jako autor, textař a herec (soubor získal cenu ČESKÝ TUČŇÁK 2010 a 2012 v kategorii „Mladé divadlo“). Jako dramaturg spolupracoval s režiséry Michaellem Tarantem, Radovanem

Lipusem, Martinem Glaserem, Januszem Klimszou, Michalem Langem či Štěpánem Páclm. Jeho talent je tak rozepjat mezi velkou činohru a malé formy. Knižní výbor *Hry se slovy a tanci* (KANT 2012) obsahuje pět dramatických textů, které Šotek napsal buď pro Cabaret Caletour (*Borůvčí, Sukna, Plejtvák*), nebo na objednávku profesionálních scén (*Tajemství Žlutého hřbetu* pro Divadlo A. Dvořáka Příbram a *Nový bleší cirkus* pro Studio Ypsilon) a jež se pravidelně umísťovaly ve finále Ceny Evalda Schorma (2008, 2011, 2012). V rámci rezidenčního programu Centra současné dramatiky nyní chystá původní *Frašku a la krab aneb KRABARET* pro Slovácké divadlo Uherské Hradiště.

3. MÍSTO

expres praharadotín

Pavel Bušta

Obsazení: variabilní

PETR: Ze špinavých kamenů podlahy i dlaždiček zdi na mě dýchá věru typická atmosféra Smíchovského nádraží, slabě zapáchajícího moči a jinými věcmi, po nichž není radno pátrat. Míjejí mě desítky anonymních tváří spěchajících za svými životy. Jedni se mračí, druzí se tváří neutrálně, další se smějí, snad aby si dodali odvahy, možná i proto, že jsou zkrátka šťastní. A jak se tváříím já? Zatím jsem nenašel odvahu se na to někoho zeptat. V hlavě mám zakódováno, že ve 13:19 jede ten můj, *Expres Praha – Radotín*.

Hra *expres praharadotín* líčí osudy dnešního adolescenta, který se narodil v Radotíně u Prahy. K tomuto zvláštnímu městu chová vřelé city a kde může, tam jej obhajuje. Hra se skládá z devíti obrazů, jež jsou každý sám o sobě uzavřen, ale spojuje je postava Petra a jeho milovaného města. Hra začíná „konfliktem“ s Bohem, v němž okolí malého chlapce proti jeho vůli

nutí uvěřit. Petr ale obhájí svůj vlastní názor, a stává se tak teenagerem. Druhý obraz je ódou na Smíchovské nádraží, které Petrovi zajišťuje spojení s velkým světem dospělých lidí. Forma básnického textu je tedy zcela namístě. Dále našeho hrdinu čeká iniciace třemi zly: alkoholem, marihuanou a sexem bez lásky. Ve všech těchto zkouškách ohněm obstojí. Některé obrazy nejsou uzavřenými scénami, ale jen jakýmsi skečím, krátkými parodickými situacemi. Smutkem jsou zastíněny obrazy o vážné nemoci kamarádky Zuzany a setkání s bezdomovcem Jiřím Petráškem, který se stane Petrovým kamarádem. Obě scény končí tragicky. Katarze textu je jak ve výsměchu maloměšťákům, kteří Radotínem pohrdají, tak v očištné lázni velkého milostného vzplanutí při rituálním tanci na muziku Franze Schuberta. Celá hra je jak lehkou morálitou, tak vřídlným pohledem do dnešních mladých duší.

Hra získala 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Pavel Bušta (*1991)

Dětství prožil v Radotíně v harmonické rodině. Také zde prožil první léta puberty. Poté absolvoval Gymnázium Jana Nerudy na Malé straně. V sedmácti letech napsal první povídkovou sbírku *expres praharadotín*, která vyšla v roce 2011 v nakladatelství Mladá fronta. Od té doby spolupracuje s pražským Divadlem na okraji. Po střední škole studuje na Univerzitě Karlově v Praze. V nakladatelství Aula mu v roce 2013 vyšla sbírka básní *Dvojtváří*. Dále dokončil původní dramatický text *Blíženci/Gemini*. Pracuje také na dalších projektech. Za hru *expres praharadotín* získal 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Ke slunečnicím připodobněná (Nainen joka rinnastui auringonkukkaan, 2005)

Jussi Moila

Finsko

Překlad: Otto Kauppinen

Žánr: řada vícehlasých textů o lásce a smrti

Obsazení: variabilní

- Miluji tě.
- To nesmíš říkat.
- Proč?
- Žijeme v omezeném čase a/ prostoru.
- Miluji tě.
- Láska je nekonečná. Nevejde se/ sem.
- Miluji tě.
- Sedni si mi/ na klín.
- Díky.
- Ale jen na pět vteřin. Pak si musíš/ stoupnout a znovu to zvážíme.
- Jedna, dvě, tři, čtyři, pět.

Moilův text *Ke slunečnicím připodobněná* je, jak sám autor píše v úvodu, „řada vícehlasých textů o lásce a smrti“. Jde o nepravdivý dramatický text skládající se z 61 krátkých textů různých forem, sahajících od seznamu značek aut a věků jejich vlastníků přes krátkou báseň tanka a kompilaci vytržených scénických poznámek z Hamleta až k dialogu končícímu eroticky podbarveným dotazem o původu zaoblených tvarů skřítků Mumínků. Na konci textu je i obraz (Ikarův pád od Pietera Brueghela). Každá z těchto epizod se však nějakým způsobem, často patrným až na druhý pohled, váže k tématu neuspokojené lásky a z ní plynoucího negativního pocitu, hraničícího s depresí a vyžadujícího destrukci. Je o věčném konfliktu

muže a ženy, kteří se navzájem potřebují, ale k úplnému porozumění mezi nimi nemůže nikdy dojít. Na druhou stranu z textu číší obrovská životní síla a touha změnit svůj aktuální stav, dosáhnout kýžené harmonie. Text postrádá jednoznačně vyložitelný děj, lze jej interpretovat různými způsoby. Zdůrazněním některých pasáží a upozaděním jiných lze děj dotvořit – autor sám v úvodu píše, že „hru lze znásilnit a ona si to bude pravděpodobně užívat“. Některé věty jsou v textu schválně přeškrtnuté a jejich význam si má každý vyložit sám. V textu nejsou žádné konkrétní postavy – většina pasáží je čistě lyrických a ty, které jsou psány v dialozích, jsou řešeny pouze oddělenými přímými řeči. Inscenátorové však nic nebrání postavit inscenaci na právě jedné z těchto částí a rozvíjet její postavy ostatními pasážemi. Text k takovéto úpravě přímo vybízí.

Překlad hry získal 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jussi Moila (*1981)

Finský dramaturg a dramatik začal po absolvování gymnázia studovat psychologii na univerzitě v Joensuu. V roce 2003 byl přijat napoprvé na helsinskou Divadelní vysokou školu (TEAK) na obor dramaturgie. Bakalářský stupeň absolvoval v roce 2006 inscenací svého textu *Nože kráji vzduch*, kterou také režíroval. Inscenace byla uvedena na srbském festivalu FIST (Festival of International Student Theatre) v Bělehradě, kde získala cenu poroty a cenu za nejlepší ženský herecký výkon. O dva roky později získala stejná ocenění i další inscenace jeho textu – *Nevermind*, kterou absolvoval magisterské studium. S režisérkou této inscenace, kolegyní ze školy Sini Pesonen, a skoro celým inscenačním týmem Nevermindu založili při zkoušení této inscenace divadelní soubor, později pojmenovaný jako Divadlo Nirvana, který funguje od roku

2008 a jemuž Moila a Pesonen umělecky šéfuji. V současné době učí Moila tvůrčí psaní na nezávislé Kritické vysoké škole v Helsinkách a píše texty pro hudební skupinu Já a Ville Ahonen. Od začátku roku 2013 je také dramaturgem Městského divadla v Kokkole, jehož šéfkou a režisérkou je jeho manželka Sini Pesonen.

Do češtiny je přeložena také hra *Ráj* z roku 2011.

Panika (Paniikki, 2005)

Mika Myllyaho

Finsko

Překlad: Otto Kauppinen

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži

Maxův kamarád Leo klepe zběsile na Maxovy dveře. Jeho žena mu řekla, že teď potřebuje přemýšlet a dát si svůj život do pořádku. Leo absolutně nechápe, co je v jeho životě špatně, a tak požádá Maxe, aby mu poskytl terapii. Max a jeho bratr Joni mezi sebou soutěží, či metoda pomůže Leovi víc. Terapie ale spíš ukáže, jak obrovský nepořádek mají oni sami ve svých životech. Max je neurotický a uzavřený sám do sebe, zatímco Joni je sebe-středný, egoistický, neschopný vázat se ke komukoli, k čemukoli. Kousek po kousek si trio mužů uvědomuje, že si musí pomoci vzájemně, jinak se jejich životy zcela rozpadnou.

Tato inteligentní, současná komedie zkoumá ze všech stran problém „být mužem“. Co od mužů očekává společnost? Je muž schopný vyznat se ve svých citech? Může být muž zároveň citlivý a úspěšný? A o čem že je ten Almodovarův film?

Panika byla přeložena do dánštiny, angličtiny, francouzštiny, němčiny, bulharštiny, španělštiny a ruštiny. Na scénách těchto zemí slaví tato finská komedie nevídaný úspěch. *Panika*, komedie pro trio mužů, je první částí Myllyahovy trilogie *Panika – Chaos – Harmonie*.

Překlad hry získal 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Mika Myllyaho (*1966)

významný finský režisér a dramatik. Myllyaho je vůdčí osobností ve finské režii, s nezměrnou invencí režiruje hry současné (*Poručík z Inishmoru*) i hry klasické (*Hamlet*). V posledních letech se věnuje i psaní vlastních dramát. Je autorem trilogie *Panika – Chaos – Harmonie*. *Panika* (2005) je brilantní mužská komedie o neurózách dnešních třicátníků. Díky jejímu úspěchu se z Myllyahy stal uznávaný dramatik. Druhou částí trilogie je *Chaos* (2008), o poznání drsnější, tentokrát ryze ženská komedie o životě a problémech dnešních žen. Trilogii uzavírá drsná komedie s názvem *Harmonie* (2009) – hra o práci a zhoubné vášni. Myllyaho je od podzimu 2010 ředitelem Finského Národního divadla.

Otto Kauppinen

se narodil 13. ledna 1991 v Brně do finsko-české rodiny. V roce 2010 maturoval na čtyřletém Gymnáziu Křenová. Na podzim roku 2010 nastoupil na JAMU v Brně, obor divadelní dramaturgie, kterou studuje v ateliéru prof. Petra Oslzlého a prof. Ivo Krobota. Má za sebou již několik dramaturgií divadelních inscenací, kromě školních projektů spolupracoval na inscenacích i s profesionálními režiséry Jiřím Honzirkem a Konrádem Popelem. Inscenace *Uprchlíci*, které dělal dramaturgií a kterou režírovala studentka letošního absolventského ročníku

Marika Smreková, reprezentovala v loňském roce školu na mezinárodním festivalu studentského divadla FIST 08 v Bělehradě.

Od roku 2012 se věnuje překladu současné finské dramatiky. Jeho překlad hry *Panika* od Miky Myllyaha uvedla pražská Komorní činohra v režii Jiřího Bábka jako českou premiéru. Premiéra proběhla 3. prosince 2012. Komorní činohra uvede v sezoně 2013/2014 i další dosud nepřeložený Myllyahův text v Kauppinenově překladu, a to hru *Chaos*. Překlad textu *Ke slunečnicím připodobněná* od Jussiho Moily vznikl v rámci semestrální školní práce, jejímž hlavním účelem bylo učinit dramaturgický objev. Za překlad her *Panika* a *Ke slunečnicím připodobněná* získal 3. místo v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

ČESTNÉ UZNÁNÍ

faust

Šimon Peták

Obsazení: 3 muži, 1 žena a další

WAGNER: Podívejte, musíte si uvědomit, že Wagner bros. je firma. Náš zájem o Fausta je v první řadě tržní. Vytváříme produkty. Vždycky si někdo stěžuje. Když se začal vyrábět margarín Faust, mléčné výrobky se mohly pominout. Ale žádné máslo nám nedalo tak dobré podmínky, tak co? S porno filmem Horečka Valpružiny noci je to totéž. My zkrátka jenom sledujeme poptávku.

Faust jako posedlost, Faust jako vzor životní opravdovosti nabízený ve vzorníku, Faust jako zboží. Kdo by něco takového prodával? Wagner. A Mefisto mu rád půjčí.

Grétu, vedoucí marketingu společnosti Wagner bros., uhrane divadelní představení Faust a rozhodne se nasadit ho jako nový obchodní artikl. Z Fausta je hit. Zneklidňující Pán, Wagnerův investor, verbuje zaměstnance pro mamutí projekt, piják Jindřich ale práci nedostane a skončí na ulici.

faust na tisíc způsobů prorůstá z regálů do životů všech, trhá rekordy prodejnosti a hrozí došplhat až ke komerční totalitě.

Hra je dravou travestii faustovské látky určenou pro menší nebo větší chuchvalec zpívajících herců.

Hra získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Je to prdel, ne?

Sylvain Levey

Francie

Překlad: Natálie Preslová

Obsazení: 4 postavy

1: Odcházím. Jdu pryč. Už je pozdě. Bylo to fajn, ale už je pozdě.

Musím jít. Musím za nimi. Čekají mě.

2: Ne tak rychle. Takhle nemůžeš odejít. Nemáš právo. Řekl ti, že ho sereš.

3: Musíš ho praštit.

2: Protože nejseš spokojenej. Vůbec nejseš spokojenej a když nejseš spokojenej, praštíš ho. Tečka, tak to je. Není se o čem bavit. Je to jednoduchý. Tak to je. Je to pro tebe přirozený. Nebavíš se s ním.

Praštitš ho.

1: Já?

2: Jo, ty. Protože seš chlap. Pořádej chlap, s vousama a se všim, co má

chlap mít. A to, co chceš je respekt. Protože seš chlap. On nemá právo se takhle chovat. On. Taková nula. Řekni mu, že je nula.

Postavy 1, 2, 3 a 4 spolu hrají na blíže neurčeném místě a v blíže neurčeném čase zvláštní hru, která spočívá v tom, že vždy tři z nich ubližují té čtvrté. S každým novým kolem se role násilníků a oběti prohodí. Hra francouzského autora Sylvaina Leveye zkoumá, kam až taková hra může dojít.

Překlad hry získal čestné uznání v rámci soutěže o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sylvain Levey (*1973)

Francouzský herec a dramatik se mj. věnuje dramatu a divadlu pro mládež. Mezi léty 2000–2003 byl ředitelem Théâtre du Cercle v Rennes, kde začal mj. pořádat P'tit festival (festival dětského a studentského divadla), který každoročně probíhá dodnes. Jeho texty byly ve Francii několikrát inscenovány i čteny, za první z nich – *Ouasmok?* získal ocenění Prix SACD de la piece jeune public 2005, tento text byl také spolu s *Pour rire pour passer le temps (Je to prdel, ne?)* nominován do finále francouzského Grand Prix de littérature dramatique.

Natálie Preslová (*1989)

Studentka divadelní vědy FF UK. Věnuje se překládání frankofonní dramatiky. Řešitelka studentského grantu FF UK na překlad romantického textu *Racine a Shakespeare* (Stendhal). Publikáční činnosti např. Svět a divadlo, Amatérská scéna, Divadelní revue, iDN. Za překlad hry *Je to prdel, ne?* získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Divná věc, divná věc

Tereza Verecká

Obsazení: 3 muži, 2 ženy a další

Franz: *Tak znovu. Nebo podívejte se, ještě jinak. Teprve až když máme comp plně rozběhanej, nabootujeme si server, s nímž chceme pracovat. Pak si rozkliknu roletu a prostě vyberu si. Zvolím soubor, zazipuju a můžu ho exportovat. Ještě před tím si ho můžu nějak apgrejdivovat, a pak už jen múvnout. V klidu, ne? Je to hračka.*

A dneska...

Jeřábková: *Prosím vás, mohla bych...*

Franz: *Hned, hned, hned. A právě dnes se chceme podívat na problematiku archivů a formáty typu Zip a Rar. Ano. Paní*

Jeřábková?

Jeřábková: *(hlasem stařenky) Promiňte, prosím vás, mě zmizela ta šípečka, jak s ní mám kleknout...*

Hra *Divná věc, divná věc* se snaží zachytit a reflektovat stále zběsilejší požadavky, které na člověka klade dnešní společnost. Je třeba jít s dobou, je třeba být týmový hráč! A to ve všech profesích a na každé úrovni.

Skrze teskně groteskní osudy nádražního metaře Tomka zjišťujeme, jak těžké může být naplnit požadavky zaměstnavatele. A jak sladký může být kariéerní postup.

Hra získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tereza Verecká (*1985)

Narodila se roku 1985 v Praze, kde bydlí dosud. Na Vyšší odborné škole Konzervatoře Jaroslava Ježka absolvovala obor tvorba textu a scénáře; publikovala v almanachu Různoběžky. Získala literární cenu Vladimíra Vokolka v kategorii poezie za rok 2008. Momentálně studuje třetím rokem dramaturgii činoherního divadla na pražské DAMU. Aktivně se věnuje tvorbě písňových textů a jejich překladům. Roku 2009 uvedl Český rozhlas Vltava v rámci cyklu Hry a dokumenty nové generace její text *V pasti*. Za hru *Divná věc, divná věc* získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Vlk in fabula

Vanda Zaplatílková Hutařová

Žánr: komedie

Obsazení: 1 muž, 4 ženy

Autor: *Můj příběh – je pravdivý. Skutečně sem potkal čtyři ženy, které mi změnily moji realitu, můj úhel pohledu na okolní svět. Jsem spisovatel a tak jsem měl bláhový nápad. Chtěl jsem tyto čtyři jiné světy znázornit v jedné jediné knize- v jednom románu. Nebudu říkat, že to byla chyba, ale netvrdím ani, že to byl správný krok.*

Realita je úhel pohledu a spisovatel Paul vidí skutečnost skrze stránky svého románu. Rozhodl se v něm oživit svoje vzpomínky na čtyři ženy, s nimiž se kdysi setkal. Během psaní ale zjistí, že postavy, které vytváří nejsou jen pouhým záznamem a kopií svých předloh, ale že začnou mít autonomní život.

První část hry prostřednictvím Paulova vyprávění představí Jiřinu – vášnivou hospodyňku, Miu – ztřeštěnou dívku s „barovou náturou“, Kristýnu – ekologickou aktivistku, a Emmu – intelektuálku a Paulovu manželku.

Druhá pasáž pak rozvíjí příběh těchto postav, které se společně sejdou, aby zhodnotily dosavadní průběh psaní románu. A protože se jedná o čtyři unikátní ženy, lze očekávat, že nemůžou být nikdy zcela spokojené.

Hra získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Vanda Zaplatílková Hutařová (*1989)

Po osmiletém gymnáziu vystudovala VOŠ Hereckou a v současné době je posluchačkou katedry Divadelní vědy na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Prakticky od dětství se věnuje herectví a psaní her v amatérských a studentských divadelních souborech. V poslední době se stala spoluzakladatelkou občasného sdružení „La'My“ (2011), ve kterém režíruje a uvádí i své dramatické počiny. Vedle toho vyučuje dramatický kroužek a vede studentský divadelní soubor „Stopa“ na Podještědském gymnáziu v Liberci a vystupuje v šermiřsko-divadelní skupině „Kam čert nemůže“. Za hru *Vlk in fabula* získala čestné uznání v soutěži o Cenu Evalda Schorma za rok 2012.

Nabízíme

České hry

Kamenný dvůr

Helena Albertová

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Hra, která získala v roce 2001 3. místo v soutěži Národního divadla, je o mezilidských vztazích, sobeckosti, která je v každém jedinci, a tíži viny, kterou si celý život nese.

Odehrává na uzavřeném dvoře krásného statku v Jižních Čechách nedaleko Českých Budějovic za horkého léta roku 1989, přesněji na svátek sv. Anny. Jeho majitel Pavel, rozvedený pětáctýřičátník, se nedávno znovu oženil s mnohem mladší Markétou a narodilo se jim dítě. Prázdniny s nimi tráví i jeho syn z prvního manželství Pavlík a maminka, postižená mozkovou mrtvicí. Mladá novomanželka to prožívá jako velkou újmu, takto si svůj život s Pavlem nepředstavovala. Navíc na návštěvu přijel i Pavlův starší přítel Luboš se svou mladičkou milenkou, herečkou Sabinou. Luboš je úspěšný filmový scénárista, který slíbil Pavlovi, že prosadí jeho scénář a pomůže mu ho napsat, což je spíš záminkou, aby Luboš i Pavla mohl trávit příjemné letní dny. Pavel přišel se zajímavým filmovým námětem, ale psaní scénáře mu nejde. Děj tohoto filmu by se měl odehrát právě na takovém dvoře... V nájmu tady žije i starší Josef se svou nejméně o dvacet let mladší ženou Annou, trochu zvláštní, tajemnou bytostí. V čechovsky laděném dialogu se odhalují vztahy mezi postavami, dozvíme se, že Pavel ještě před rokem měl milostný vztah s Annou, syn Pavlík se zaplete se Sabinou a hra kulminuje tím, že Sabina s Pavlíkem odejdou na demonstraci proti stavbě autodromu v blízkosti statku, ale jsou zatčeni, a Josef, místní policista je má pomoci Lubošovi a Pavlovi „vyreklamovat“

bez následků a postihů, což se podaří. Když ale Luboš zjistí, že Sabina se vyspala s Pavlíkem, rozhodne se odjet. Pavlík mu ze žárlivosti povolí šrouby u kola od auta, kolo ale upadne ještě na polní cestě.

Pavel dává výpověď z nájmu Josefovi, protože se pomalu odkrývá, že jeho filmový námět „ukradl“ z deníku Anniny matky, která na dvoře žila se svým mužem Bedlánem v 50. letech. Při kolektivizaci a znárodnování statku, a když přistihl svou ženu s mladým policistou, který je ze statku stěhoval, nevydržel tolik ran osudu a oběsil se. Pavel deník našel a svůj filmový námět z něj opsal, proto musí Josef s Annou pryč ze dvora.

Ve druhé půli – epilogu přijede Pavel na podzim zkontrolovat, jestli se Josef s Annou vystěhovali. Aby mu nebylo smutno, vezme sebou Sabinu. Ale Josef ho zaskočí tím, že má v ruce scénář, který mu předtím poslala Sabina, a z něho pochopil, že je to jeho a Annin příběh. Pochopí, že Anna, kterou kdysi potkal v nápravném zařízení, kde pracoval jako bachař, je pravděpodobně jeho dcera. Prosí Pavla, aby od natáčení ustoupil, ale Pavel potřebuje peníze nejen za scénář, ale i za to, že dá filmařům k dispozici pro natáčení i svůj statek. Josef, který poslal před tím Annu pryč, se zastřelí, na stejném místě jako kdysi starý Bedlán. Pavel stodolu zapálí a rychle odjede, domluví se se Sabinou, že tam nebyli, aby na ně nepadl stín viny.

V úplném závěru je opět léto, ovšem roku 1990 nebo 1991. Původní společnost se zmenšila. Josef je mrtvý, Sabina dělala na škole revoluci a teď odjela za odměnu do USA, Pavlova maminka zemřela. Je tu Luboš, který pomalu ztrácí svůj vliv, při změně režimu už nemůže pro Pavla nic udělat. Anna se po čase vrátila na dvůr, ale jakoby se pomátla, Pavel získal sebevědomí a věří si, že prosadí svůj film i bez Luboše. V závěru vrazí do dvora Sabina s tím, že má peníze a film se natočí! Vše se musí umět prodat!

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Ani za milion!

Michaela Doleželová, Roman Vencel

Žánr: detektivní komedie

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Jacqueline má za manžela anglického velvyslance, přesto je to Francouzka tělem, duší i původem. Má také dvě děti a kuffík s milionem eur, který je ochotna dát každému, kdo si ho zaslouží. Nenávidí venkov, samotu a obyčejnost. Lambert manželku nemá, utekla od něj. Zato má námořnickou duši a svůj maják, o který se stará čtyřicet hodin denně, sedm dní v týdnu. Miluje venkov, samotu a obyčejnost. Jeden druhého neznají, a kdyby vše bylo, jak má, nikdy by se ani nesetkali. Co má společného zpustlý strážce majáku s madam z nejvyšší francouzské společnosti? No přece vůbec nic! Přesto spolu stráví den a noc na bohem zapomenutém místě, bojují o holý život a mají společné tajemství, které navždy spojí jejich existence. V téhle brilantní detektivní komedii je totiž všechno jinak, každá lež je pravdou, každá pravda lží a jisté je pouze to, že pod rouškou humoru se skrývá vrah...

Myslíte si, že se nedá napsat rafinovaná detektivní komedie pouze pro dva herce? Omyl! Myslíte si, že když ve hře vystupuje jedna žena a jeden muž, tak se zápletka musí nutně točit kolem partnerských vztahů? Omyl! V téhle celovečerní komedii, která je pro oba aktéry neuvěřitelnou herckou příležitostí, na vás čeká pořádná porce překvapení a především humoru. Atraktivní a netradiční prostředí přímořského majáku, brilantní dialogy, strhující tempo a originální zápletka dávají téhle současné komedii

obrovský potenciál. Ostatně její světovou premiéru si na svá bedra vzalo bratislavské Štúdio Lasica-Satinský, jež režii pověřilo Jakuba Nvotu, a kde v jediných dvou rolích září Kamila Magálová a Marián Geišberk. Práva k uvedení hry jsou volná od října 2015.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Améba (2011)

Helena Eliášová

Žánr: černá komedie

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Richard: *(náhle dostane záchvat, hystericky sbírá papíry na zemi)*
Ne, ne, ne! Já to dokážu. Opravím to. Do rána to bude hotové. Kopie bez chyby. Odeslaná. Zformátovaná dle vašich příkazů. Prezentaci, vytvořím. Samozřejmě. Ano. Omlouvám se, košili si vyměním. Moje chyba, nevěšim jsem si, je to příliš agresivní barva. Nevhodná do firmy. Koupím si méně rušivý odstín. Ne, samozřejmě že ne v pracovní době. Ne, ani o víkendu, budu se věnovat přípravě na pondělní meeting. Objednám si ji přes internet. Doma. Doma přes internet. Internet v zaměstnání je zakázáno využívat k osobním potřebám. To je samozřejmost. Ano, ano. Moje pauza přesáhla o dvě minuty povolený denní průměr. Omezím návštěvy toalety. Ano, to je samozřejmost. Odpracuju si to v přesčasech. Ne, nemám námitek. Nemám, nemám... Ne, ale já to odevzdal, včas a v pořádku. Nemohla tam být chyba... nemohla...nemohla...

Dr. Moudrá: *Pane Richarde, s kým to mluvíte?*

V úspěšné firmě na rohože ROHOCOM, s.r.o. vládne nekompromisně Herr Bosse. Chyby se neodpouštějí. Pomalost neexistuje. Nedbalost je trestná. Návštěva toalety je riskantní – pracovní místo není nikdy jisté a na nikoho čekat nebude.

Do firmy ROHOCOM nastoupí nový šéf Herr Bosse a nastolí v ní diktátorský režim, ve kterém není dovoleno mít osobní život, rodinu, koníčky ani dovolenou. Nové pracovní směrnice diktují styl a barvu oblékání, způsob komunikace ve firmě a mezi řádky povolují jen heterosexuální orientaci. Herr Bosse nestrpí sebemenší selhání, kdo pochybí, zmizí z firmy – doslova. Kdo je pozván do Bosseho kanceláře na soukromé jednání, toho už nikdo nikdy nevidí. Pracovníků ve firmě stále ubývá, práce se kupí a pracovní tempo neúnosně stoupá. Ve firmě nakonec zůstanou pouze dva zaměstnanci – Andrej se Herr Bossemu zcela odevzdá a na jeho přání se stane jeho asistentkou Andreou; Richard je drčen Bosseho požadavky, touží po odchodu, ale protože se musí starat o ženu a dvě malé děti, zůstává, nakonec se hroučí na psychiatrii. Po šesti měsících se vrací, aby se navždy s Herr Bossem rozloučil a tím uzavřel tuto trýznivou životní kapitolu. Odchod ale nebude tak jednoduchý, jak si Richard myslel...

Hrozba nezaměstnanosti, tlak společnosti zaměřené na výkon, strach z polevení a odsouvání osobních vztahů a potřeb stále dál a dál. Černá komedie *Améba* se zabývá otázkami, co je únosné obětovat pro práci, co všechno si může zaměstnavatel ke svým podřízeným dovolit a kde končí poctivé plnění pracovních povinností a začíná nelidská diktatura šéfů a general managerů.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Maják (2010)

Helena Eliášová

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 2 ženy

Michael: To jsi vážně ty, Alice?

Alice: Kriste, to jsem se lekla! Nevěděla jsem, že už tu jsi. Ani slůvko nevydáš. Plazíš se tu v koutě.

Michael: Jsi to ty.

Alice: No jo, už se ti potí čelo, rudé žilky v očích.

Nekoordinovaný. Zmatený. Dostala tě na Rulandský. Dost slabý, nemyslíš? Mno, tys byl vždycky slaboch... Řekla ti, proč nás pozvala?

Michael: Ne, asi si chce jen popovídat. Žije tu tak sama.

Alice: Mohla si koupit kočku.

Liduprázdné přístavní městečko, kde nejsou děti. Maják, který už léta nesvití. A barabizna na útesech, kde bydlí žena, která ví...

Gréta, které ve městě neřeknou jinak než čarodějnice, pozve do svého domku na útesech po dvaceti letech dva lidi, jež jí byli kdysi nejbliž: Alici, svou bývalou nejlepší přítelkyni, a Michaela, svou bývalou životní lásku. Ani jeden z pozvaných nezná důvod setkání, přesto však do městečka oba přijedou. Gréta nabídne Rulandské a koňak a začne vzpomínat na staré časy. Pozvaná dvojice ale vzpomínat nechce. Michael se rychle opije a začne ho přepadat nevysvětlitelný strach z hvízdání větru a všech zvuků, které dům a okolí vydává. Alice je naštvaná, že se trmácela z města takovou dálku a vlastně kvůli ničemu. Gréta nakonec donutí Alici a Michaela k procházce k dávno zavřenému majáku. A právě v majáku se začne odkrývat minulost, která před dvaceti lety zničila městečko. Vinici se po dvaceti letech dostavili na místo činu, výkon trestu může začít...

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Tentazione (2005)

Helena Eliášová

Žánr: činohra

Obsazení: 6 mužů, 2 ženy

Rina: ... Je to kněz.

Luigi: Do pění.

Rina: Dík.

Ticho.

Rina: Víš co, Luigi.

Luigi: Co?

Rina: Stanu se satanistkou!

Luigi: (po chvíli) Satanisti jsou prý boží v sexu.

Tma.

Tentazione je hra o současné „ztracené generaci“ mladých lidí, kteří hned na začátku své životní cesty vše vzdají. Současný svět nabízí tolik možností, tolik vžití, tolik profesí a tolik komplikací. Nabízí vše a nic. Mladý člověk může být, čím chce, pokud na to má. Musí se ale až příliš rychle rozhodnout, co se sebou samým a se svým životem. Jako kdyby existovala pro všechny jen jedna šance. Pokud nemá dost odvahy, drzosti, výdrže a síly, možná vše rychleji skončí, než začne...

Dvacetiletá Rina celý svůj mladičký život zasvětila divadlu, jako nespočet dívek toužila být herečkou, ale na školu se nedostala. Ze své „životní prohry“ se nedokáže vzpamatovat a vzdá všechny své další snahy o hereckou kariéru. Začne se žít jako barmanka. Od života už nic nečeká. Odevzdaně doprovází svou nejlepší kamarádku Sofii na přijímací zkoušky na pedagogickou fakultu a snaží se přežít ubytování v katolickém penzionu. V penzionu se setkává s Otcem Vojtěchem, který se pro ni hned v prvním okamžiku stane zosobněním všeho dobrého na Zemi. Rina si do otce projektuje všechny své ideály, touhy a sny. Zamiluje se do něj. Poslední

večer se ze zoufalství opije a Otcí svoje city vyjeví. Otec jejímu vyznání málem podlehne, ale v poslední chvíli ji odmítne. V ten okamžik pro Rinu končí svět. Domnívá se, že větší dobro, které pro ni představoval kněz, už nikdy v životě nepotká, a tak svůj život té noci vzdá.

S Rinou a Sofií se setkáváme v druhé části hry o několik let později. Sofie se také na školu nedostala, ale svůj osud přijala, prodává oblečení v luxusním butiku a užívá si lásku s mladým novinářem Maxem. Rina tvoří „bizarní pár“ s homosexuálním prostitutem Luigim a přivydělává si na živobytí prodejem speedu. Ve jménu své ztracené lásky s knězem vede nevázaný sexuální život a ostenativně trpí. Rina je přesvědčena, že její život nemůže být horší, ale brzy pochopí, že může. Sofie se stěhuje za svým přítelem a po jedné nepřijemné události ji opouští nejen Luigi, ale i její „pseudopřátelé“, dealeri Fred a Pedro. Rina zůstane sama bez přítele a bez peněz. Jedné noci v parku přioпилé a zoufalé dívce svitne naděje „na život“, ale možná už je příliš pozdě...

Dramatická prvotina Tentazione (2005) mladé české autorky získala 1. místo v soutěži o nejlepší hru v českém a slovenském jazyce DRÁMA 2012.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Čechov, Beckett, Havel

Adam Gold

Žánr: jednoaktovka

Obsazení: 3 muži

V blíže nespecifikovaném prostoru se setkávají dva velcí dramatictí autoři – Anton Pavlovič Čechov a Samuel Beckett. Samuel Beckett obdržel dopis, z nějž se dozvídá o odmítnutí uvedení své hry nejmenovaným divadlem. Čechov se právě vrátil z Moskvy, kde se marně pokoušel v některém z divadel prosadit na repertoár svoji novou hru s názvem Višňový sad. Hra byla odmítnuta (i v MCHATu) – kvůli ekologismu. Do děje vstupuje Václav Havel, který se snaží vyrovnat se stejným problémem jako jeho

kolegové – jeho hry nechce nikdo uvádět, za což mohou především kvóty na počet mužských a ženských zaměstnanců v divadlech, které určují poměr mezi nimi čtyři ku jedné. Proto jsou hry českého exprezidenta, které tyto normy nesplňují, odmítány.

Zoufalí autoři se stále více upínají k možnosti požádat o radu autora, který s uváděním her nemá problém, Petra Zelenku. Ten nevkládá svým postavám do úst dvoustránkové monology a jeho témata současné lidi opravdu zajímají. Beckettovi se podaří využít Havlova zaujetí jedním ze svých monologů a Zelenkovi telefonuje. Zelenkova odpověď je však zarážející; ukáže se, že řeší stejné problémy jako tři velcí autoři. Beckett i Havel jsou tímto faktem zdrceni. Nutí se do úvahy, co lze ještě dělat v nastalé kritické situaci. Čechov oproti tomu jedná v duchu poetiky svých her – odchází do zákulisí, kde se zastřeší.

Jedná se o dramatickou hříčku kratšího rozsahu, která komickým tónem parafrázuje nejen některé motivy z děl tří velkých světových dramatiků, ale také prvky poetiky charakteristické pro každého z těchto autorů. Za vtípnými pasážemi se skrývá vymezení tématu hry v závažnější rovině; lze jej pojmenovat jako zpochybnění možnosti sdělení skrze umělecké dílo v současné době.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Gioconda

Adam Gold

Žánr: činohra

Obsazení: 4 muži, 3 ženy a další

Dramatická instalace ve čtyřech obrazech.

V úvodu se objevuje sochařka Iris, která je nucena skrýt svoji pravou identitu, neboť se věnuje zakázané činnosti – tvorbě umění. Vstupuje dále jako Ingrid, služka Ministryně. Ze schůzky Ministryně a Náměstka však vyplyne, že se chystá zatčení umělkyně klíčového významu – Iris. Neustávající křik Ministryniných dětí za scénou, který se Ingrid snaží utišit zakázaným

zpěvem, dovede Ministryni k rozhodnutí služku propustit. Ingrid se opět mění v Iris. Před svým odchodem z bytu Ministryně se umělkyně pokouší odnést jedno ze svých uměleckých děl – Giocondu, sochu muže v životní velikosti. Gioconda však ožívá a autorku přesvědčí, aby jej u Ministryně nechala, neboť tam bude mít prostor působit ve prospěch sochařky.

V dalším obraze se však Náměstkovi při výslechu Iris, která již byla mezitím dopadena, podaří využít obrazivosti umělkyně, když odhalí několik mučidel v místnosti a barvitě popisuje jejich účinky. Po slibu veřejného prohlášení, že díla Iris nemají smysl, Náměstek Dozorci přizná, že se jednalo pouze o makety mučidel. Te je však popřeno při následné Giocondově vernisáži v prostorách mučírny. Pod tlakem Ministryně je však Gioconda nucen najít pro svoje exponáty jiný než estetický smysl – začne tedy mučidla prodávat Návštěvníkům galerie. Finanční zisk z prodeje uměleckých děl přivede Ministryni k ochotě stále více uvolňovat normy, týkající se tvorby umění. Až Náměstek rozhodne o znovunastolení původních tvrdých opatření, důvodem je bezmezné, nekontrolovatelné šíření estetiky. Sochařka Iris, která k Ministryni přichází, Gioconda přesvědčí, že tomu musí společně zabránit. Je však nutné, aby umělkyni nikdo nepoznal...

V posledním obraze proto zdobí Iris tetování po celém těle a zvláštní barva vlasů. Na vernisáž několika děl – Giocondů, kde má být však hlavním uměleckým objektem sama umělkyně, přichází její Matka. Ta své dítě nepozná. Iris nakonec Giocondu zničí, když Matce nepotvrdí její pravou identitu. Následně se Ministryně podvoluje Náměstkovým záměrům a dobrovolně se stává sochou. Zbývá už jen najít Iris, posledního umělce, který se pokouší o volnou tvorbu...

Text je formálně rozdělen do čtyř celistvých obrazů, jejichž podstatou jsou absurdní dramatické situace, které jsou zcizovány surreálními sekvencemi. Hlavní téma hry lze pojmenovat jako vymezení umělce jako vůdčí postavy kultury k perzekucím ze strany systému; tyto perzekuce můžeme chápat různě, od totality ideologie až k vládě kapitálu. V textu lze také nalézt různé citace nebo narážky na jiná umělecká díla.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Sebevrazi

Adam Gold

Žánr: tragikomedie s groteskními prvky

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Příběh hry začíná na střeše vysokého domu, kam přichází Žena, pevně odhodlaná skočit se střechy dolů. Její odpočítávání vyruší Muže, který se ukáže být zkušeným obyvatelem střechy, a který se již několikrát marně pokusil skočit. Postupně se dovídáme o důvodech, které vedly Ženu a Muže k rozhodnutí přijít na střechu. U Ženy je to neutěšený stav jejího vztahu s mnohem starším manželem Viktorem. Muže opustila jeho manželka, když s ní odmítl mít kvůli zdravotním rizikům dítě.

Následuje první snový obraz, který poprvé naruší realistickou linii hry. Na scénu přichází Maskulina a Femina, kteří si jako malé děti hrají na slepou bábu. Poprvé objevují pocit prvního dotyku, stud a vyznání lásky. V průběhu hry se objevují další snové obrazy, které mají svůj vlastní vývoj, nezávislý na vývoji realistické linie Muže a Ženy. Později vidíme Maskulina v podobě akčního hrdiny a Feminu jako Bond girl nebo Maskulina jako Caesara a Kleopatru jako mladou, dospívající dívku, jíž se Caesar zmocní. Význam těchto snových obrazů můžeme chápat v různých rovinách. Nabízí se jejich pochopení jako poetických paralel k poněkud surovému příběhu Muže a Ženy.

Po intimním styku Muž navrhne Ženě, aby spolu měli dítě, na což Žena reaguje podrážděně, protože sama už má jedno dítě, o které se nedokáže postarat. Po zdánlivém usmíření přichází na střechu její manžel Viktor. Ten jí oznamuje, že se Žena může vrátit domů, i když ani s ním dítě už mít nechce. Přijme ji i s tímto jejím krutým rozhodnutím. Po čtyřech měsících se však Žena vrací zpátky na střechu, aby Muže znovu přesvědčila o své lásce. Muž má následně vidinu, v níž na střechu přilézá jeho manželka. Ta mu vyčítá, že neskočili spolu, ačkoli jí to slíbil. Později dojde ke rvačce mezi oběma soky-němi, kterou Žena ukončí nepovedeným pokusem o sebevraždu. Hra končí epilodem, v němž se Muž i Žena snaží objasnit moment, v němž vzniká láska,

přemýšlí nad její hranicí. Za jejich slovy je cítit hluboký smutek i pocit provi-nění. Po vzájemném vyznání lásky se oba opět chystají skočit...

Žánrově lze text vymezit v intencích tragikomického dramatu s gro-teskními prvky. Hra se pokouší mapovat aspekty typické pro soudobou podobu vztahu Muže a Ženy. Podstatným prvkem textu je pestrá stylová škála (realistický dialog, parafráze biblických veršů, citace filmu...), čemuž napomáhá poetika snových obrazů.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Adam Gold (*1989)

se narodil v Brně. Na Filozofické fakultě Masarykovy univerzity absolvoval bakalářský stu-peň studia oboru Sdružená uměnovědná studia prací o divadle Jiřího Frejky. Nyní studuje diva-delní dramaturgii na brněnské JAMU. Dramatické tvorbě se věnuje od svých osmnácti let. Jeho text s názvem *Sebevrazi* byl ve formě scénického čtení představen na Salonu původní tvorby JAMU 2012, posléze byl na JAMU inscenován; inscenace se dočkala uvedení v rámci offprogramu festivalu divadelních škol Setkání/Encounter 2013. Dramaturgicky spolupracoval například na přípravě scénického čtení dramatického textu s názvem *Hra (Performance)* Jonathana Chadwicka v Městském divadle Zlín, které pro-běhlo v rámci cyklu inscenovaných čtení ČESKOSLOVENSKO.

Sybilla

Antonín Charouzek

Hudba: Bedřich Gregorini

Žánr: hudební komedie

Obsazení: 5 mužů, 5 žen (minimálně)

Komedie *Sybilla* je revuální satirická féerie o sedmi obrazech v jednoduchých úsporných dekoracích a kostýmech. Děj začíná někdy v 7. století př. n. l. ve věštírně Kumských skal. Věštyně prorokuje ženám věčnou slávu a zbloudilé poutníky Miesena a Aneáse učiní nesmrtelnými na dobu podle vypitých doušek nektaru života, aby se přesvědčili o tom, co je láska. Ti se na své pouči do 21. století n. l. zastaví ve Starém Římě po vraždě Julia G. Caesara; ve středověké pařížské krčmě se setkají s básníkem F. Villonem; na Hradčanech s císařem Rudolfem II. a také s mlynářem a kněžnou v lese pod mlýnem. Hra končí na nádraží ve Studenicích, kde oba protagonisty vyhledá ona bájná bytost Sybilla, aby jí řekli, co se za ta století o lásce dověděli.

Hra je satirou na současné nešvary společnosti, které se v podstatě opakují po věky, byť v jiných podobách. Jsou použity verše Françoise Villona, Stěpana Štípačova a fragmenty kramářských písní. Hra je určena nejméně pro 5 herců a 5 hereček při obsazení každého do více rolí (pouze v nutném případě). Taneční vstupy nejsou příliš náročné. Je vhodné zapojení dalších herců a hereček, protože je to hra v revuálním duchu s písničkami a scénickou hudbou, která je součástí scénáře v notách pro klavír. Autoři jsou ochotni k úzké spolupráci při aktualizaci satirických pasáží apod.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Svatba pozdního léta (Variace na písmeno G)

Jan Kačer

Žánr: hra o třech dějstvích

Obsazení: 3 muži, 4 ženy

Po několika knižních, vesměs biograficky laděných vydáních svých děl (*Jedu k mámě*, *Mírnou oklikou*, *K přátelům*), se známý český divadelní režisér a herec Jan Kačer představuje svou novou divadelní hrou zahrnující svět lidí z českého uměleckého prostředí, jejichž působení a s tím spojené slabosti, konflikty i pochybnosti mládí spadají do doby, kterou ne příliš často mapuje původní česká dramatická tvorba, tedy do doby druhé poloviny 60. let 20. století.

Děj hry se ovšem odehrává v současnosti, v blíže neurčeném „venkovském hotýlku“ na blíže neurčeném místě, kde se sejdou svatebčané – vesměs herci, jejich příbuzní a přátelé. Hlavní postavou hry je majitel oné nemovitosti, velmi zvláštní, trpící, inteligentní, laskavý a hodný, milovaný člověk pozorující a přitom určující persona celého dění kolem. S postupným rozvíjením syžetu se dozvídáme, jak nelehký a komplikovaný je či bývá život lidí spjatých s uměním, jak se do jejich osobního života promítají fiktivní osudy dramatických postav, které kdysi ztvárňovali... Příběhy a osudy ve hře vystupujících herců, protkávané citáty – (které jsou napsány z touhy vnést do chaosu zážitků určitý řád) – i hudbou z jiných uměleckých děl, nabízejí mj. divákovi ve své artistní síle též obraz střetu jedince s filozofickou koncepcí a se za vlasy přitaženou ideologií času první poloviny 70. let 20. století a nastupující dobou normalizace, která se hluboce vepsala do jejich životů. Přes výjimečnost postav, jejich vazby i situace, se hra obrací ke světu s univerzálnějším lidským a mravním posláním.

Kačerova hra *Svatba pozdního léta*, velmi náročná na herecké obsazení a silně akcentující volnou fantazii a hravost, je také hrou o doznávání, o čase a paměti.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jan Kačer (*1936)

Divadelní režii vystudoval na pražské DAMU (absolvoval v r. 1960). Prvním jeho působištěm bylo ostravské Divadlo Petra Bezruče (1959–64; režie: např. Jejich den, Poprask na laguně, Matka Kuráž, Milenci z kiosku, Romeo a Julie), poté následovalo jeho angažmá v pražském Činoherním klubu (1965–74). Byl jedním z jeho zakladatelů a patřil zde k vůdčím osobnostem (režie: např. Stalo se v ZOO, Spravedliví, Na koho to slovo padne, Višňový sad, Strýček Váňa, Revizor, Na dně aj.). Když musel v polovině 70. let odejít z Prahy, vrátil se do Ostravy – tentokrát do Státního divadla (1976–86; režie: např. Ženitba, Othello, Cyrano z Bergeracu, Lásky hra osudná aj.). Později působil souběžně v Divadle E. F. Buriana v Praze (např. Rváč, Večer tříkrálový). V letech 1986–90 byl režisérem Divadla na Vinohradech (Krysař, Hlasy ptáků aj.). Pohostinsky nastudoval řadu představení v dalších divadlech u nás (včetně Národního, kde nastudoval mimo jiné Brechtovu Matku Kuráž a její děti a Gorkého Děti slunce) i v zahraničí (např. v Oslo, Basileji, Záhřebu). Přesto, že jeho hlavní činností byla vždy divadelní režie, je znám i jako herec (připomeňme např. jeho Raskolnikova ve Zločinu a trestu v Činoherním klubu nebo Arbenina v Maškarádě a titulního Othella v ostravském Státním divadle). Od roku 1990 je členem Činohry Národního divadla. Hrál řadu rolí v televizi a ve filmech (patřil k protagonistům snímků tzv. nové české vlny). Je nositelem medaile Za zásluhy a vynikající umělecké výsledky (1998), od roku 1995 působil jako ředitel Nadace Charty 77.

Otcizení (Dokument o mém otci)

Marie Nováková, Ivo Kristián Kubák, Martin Hýča

Obsazení: variabilní

Hra *Otcizení* vychází pouze z autentických materiálů: přepsaných a dramaturgicky redukovanych nahrávek s rodiči autorů, z korespondence a záznamů snů. Zabývá se tématem otec. Nabízí tři různé podoby „hlavy rodiny“.

V první části se syn (Ivo) při večeři s matkou pídí po tom, kdo je jeho skutečný otec. Dozví se mnoho o životě své matky a její „party“, o otfesné povaze svého oficiálního otce, o matčině vztahu s otcím, sám na sebe prozradí překvapivé informace, ale uspokojivou odpověď na otázku: kdo je můj otec? nedostane.

V druhé části se otec a dcera (Marie) vypravují na vandr. V jejich paměti se míhá mnoho dětí, bydlišť, koní, depresí. Otec se ztrácí v rodinné historii, zamotává v čase. Jedinými opěrnými body jsou dcera a kobyla. Jinak panují potíže a zmatek.

Třetí část je ukřivděným, sebe středným monologem starého profesora, který líčí historii svého manželství a své vědecké dráhy. S pohnutím a poeticky vypráví o svém vědeckém objevu, ale větu „zamiloval jsem se“ není schopen vyslovit. V závěru hraje se svým synem (Martin) absurdní hru na čísla a barvy.

Závěrečná pasáž textu obsahuje chladnou korespondenci syna (Ivo) s oficiálním otcem, a se životem smířený dopis otce z druhé části dospělé dceři (Marie).

Všechny části jsou proloženy písněmi: Profesorovou vzpomínkou na dětství, Mariinou noční můrou a matčinou vzpomínkou na otce vojáka.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Marie Nováková (*1989)

absolvuje obor dramaturgie na katedře činoherního divadla DAMU. Externě spolupracuje s literární-dramatickou redakcí Českého rozhlasu 3 Vltava (*Ch. Dickens: Oliver Twist, O. Wilde: Portrét pana W. H. ad.*). Je lektorkou divadelních děl. Spolu s Ivo Kristiánem Kubákem je zakladatelkou a dramaturgyní nezávislého divadelního souboru Tygr v tísní. Ve své dramaturgické a autorské tvorbě se zabývá adaptacemi a inscenováním nedramatických látek: *Krabat, Vij (podle N. V. Gogola), Zápal (biografie Egona Schieleho a Georga Trakla), Deník 1959–1974 (adaptace deníků Pavla Juráčka)* ad. Od dětství se aktivně účastní Site-specific projektů.

Ivo Kristián Kubák (*1977)

Studia započal na MFF UK, absolvoval katedru teorie a kritiky DAMU, dokončuje magisterský obor režie na katedře činoherního divadla DAMU. Spolu s Marií Novákovou zakladatel divadelního souboru Tygr v tísní. Pedagog gymnázia Na Zatlance, Praha 5, lektor ateliérů inscenační tvorby Švandova divadla v Praze. Překladatel a režisér absolventské inscenace *PUNK ROCK* (S. Stephens), spoluautor a režisér absolventské inscenace *Otcizení*, obě v divadle DISK. Spoluautor a režisér inscenace *Deník 1959–1974* v pražském Rock café, vycházející z deníkových zápisů českého scénáristy a režiséra nové vlny šedesátých let Pavla Juráčka. Jako dramaturg spolupracuje také s režisérkou Lucií Málkovou (*Krásná z Roisy – A Studio Rubín; Oblíbenci – Palác Akropolis*). Ve své režijní tvorbě se zabývá činoherním divadlem v netradičních prostorech, inscenováním nedramatických látek a se zájmem se věnuje i režii scénických čtení.

Martin Hýča (*1989)

Studuje dramaturgii na katedře činoherního divadla na pražské DAMU. Během studia vytvořil dokumentární divadelní hru *Renata* o životě jedné skupinky pražských bezdomovců. Ve školním divadle DISK absolvoval adaptaci Schillerových Loupežníků *Grázlové* (režie David Šiktanc, 2012) a dokumentárním projektem *Otcizení* (režie Ivo Kristián Kubák, Marie Nováková, Martin Hýča, 2013). V současné době připravuje překlad hry Theresie Walsorové *Ticho za parí Šírákovéšovou*. Narodil se v roce 1989 v Praze.

Minimalismus – Ende!

Matěj Nytra

Žánr: tragikomedie

Obsazení: 3 muži

Dva kritikové se prodírají houštinami. Tonou v bahně, zakopávají o kořeny, chytají je haluze pavučin divého lesa. Strach, temno, ale bezmezná snaha prodrat se dál, až k samému konci...

Mini-hra (s potenciálem i pro rozhlasové ztvárnění) je žánrovou směsí, přelévající se z hororového zmatení ke konverzační grotesce i svěbytné postmoderní hře s odkazy k (divadelní) realitě. Putování dvou kritiků téhož jména za Hercem, ukrývajícím se vprostřed lesních bažin v pečlivě zařízené maringotce – skanzenu jeho divadelní kariéry, je přitom poháněno touhou dát všemu za každou cenu svou vlastní interpretaci, stejně nenasytou jako Hercův objev totálního minimalismu – divadla bez diváků.

Ironická (sebe)kritika žurnalistických praktik, stejně jako osobní rovina pozdravu divadlu, které před rokem napsalo na plakáty své Ende!, ústí ad absurdum s osvobozující krutostí i bezlístnou nadsázkou.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Monolog těhotného muže

Matěj Nytra

Obsazení: 1 muž (variabilní)

Scénická zpověď zjitřeného, očekávajícího i autorskou odpovědností obtěžkaného subjektu během procesu tvorby. Ve třech fázích vývoje, při hledání (ne)možné cesty za „dokonalým, mistrovským kouskem“, se jeho vnuknutá energie proměňuje v bující, vnitřní mor a zachycená amplituda intimních výpovědí se krátí až do fatálního prázdného konce. Rozsahem úsporný, víceznačný tok slov je psán formální metodou připomínající volné verše.

Inspirováno dílem výtvarnice Agnes Martinové i Kafkovou povídkou Umělec v hladovění.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Matěj Nytra (*1988)

Absolvent filmové vědy na FF Masarykovy univerzity v Brně studuje od roku 2012 obor divadelní dramaturgie na JAMU. Vedle dramatických textů se věnuje také poezii a nadále spolupracuje s filmovými časopisy (např. Cinepur, Fantom). V roce 2011 pobýval na studijní stáži ve Stockholmu.

Bylo nás pět

Karel Poláček, Vlastimil Peška

Žánr: komedie

Obsazení: 10 mužů, 6 žen, 2 epizodní role

Klukovská komedie z maloměsta a začátku 20. století.

Představovat veleznamý Poláčkův humoristický román o partě pěti kluků, kteří provádějí dospělým, i sami sobě, nejrůznější skopičiny, by zajisté bylo nošením dříví do lesa. Peškova dramaturgie klasické humoristické předlohy nabízí celou řadu známých příhod Pěti Bajzy a jeho kamarádů, Edy Kemlinka, Čendy Jirsáka, Antonína Bejvala a Josefa Zilvara z chudobince.

A tak se s partou kluků vypravíme nejenom do školy, ale také do krámů pana Bajzy a cukráře Svobody, na dvorek, kde Pěta Bajza a Evička Svobodová sehraji veleskvělou komedii o Nezvedené princezně, která nechtěla pít kávu se Sokolem. Parta pěti kluků se vypraví do biografu a utká se s odvěky nepřáteli, zlořečenými Habrováky. Ze známých figurek Poláčkova románu nechybí v Peškově dramaturgii ani tatínek a maminka Bajzovi a jejich služebná Kristýna, zvaná Rampepurda, také pan Fajst, pověstný úředník na penzi, který stále peskuje školní mládež, lakotný strýček Vařeka a štouravá tetička Vařeková.

Celá dramaturgie je datována roky 1913 a 1914 a na pozadí humorných příběhů je cítit blížící se válka. Toto téma je však pouhou připomínkou doby, ve které se odehrávají příběhy Karla Poláčka. I hudební dramaturgie této komedie se důsledně přidržuje výše uvedených dat a obsahuje téměř všechny předválečné hity, ze kterých je snad neznámější pochod Colonel bogey (1913), který proslul především díky slavnému filmu Most přes řeku Kwai, ve kterém je použit jako ústřední melodie. Výjimkou je pouze citace z Prodané nevěsty Bedřicha Smetany. Všechny písně skvělým způsobem otevoval dvorní spolupracovník Vlastimil Peška, textař Jaroslav Wykrent. Vlastimil Peška dramaturgoval *Bylo nás pět* pro své brněnské Divadlo Radost, kde tato komedie sklízí zasloužené ovace.

Hudební party od autora může zprostředkovat DILIA. Od autora lze také získat DVD záznam filmu Andula a myslivec, který je součástí scénáře.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Nabízíme

Zahraňní hry přeložené

**Překládáme v rámci překladatelské dílny
DILIA 2013 – Německo, Rakousko, Švýcarsko**

Die Hölle ist auch nur eine Sauna (2012)

Katja Brunner

Švýcarsko

Překlad: Iveta Ryšavá

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní

Die Hölle ist auch nur eine Sauna je nový text autorky Katji Brunner, která se letos stala nejmladší držitelkou prestižní Dramatikerpreis Mülheimer Theatertage se svojí prvotinou *Von den Beinen zu kurz*.

Podobně jako ve svém předchozím textu se autorka pouští na tenký led volbou tabuizovaného tématu. Tentokrát jí jako inspirace pro hlavní motiv slouží mediálně známé případy Josefa Fritzla a Nataschi Kampuschové. Kolem ústřední postavy „Té tam dole“, která žije uvězněná ve sklepě spolu s pětici dětí zplonených s vězňitelem, nechává autorka rozvíjet promluvy dalších postav – Amazonky, Hermafrodita a především zástupu „Univerzálních vesničanů“. Tematický záběr jejich promluv je široký – od biblické legendy o Adamovi, Evě a prvotním hříchu, přes příběh indiánské princezny Pocahontas až po operativní korekci pohlaví. Všechny

ale neomylně krouží kolem tématu zneužívání moci, pohlavní identity a rozdělení pohlaví na slabé a silné, na oběti a násilníky. Mladé autorce se však i přes zatíženost tématu daří citlivě sdělovat myšlenky a pohnutky hlavních mluvčích a zároveň si zachovat ironii, nadhled a relativizovat obvyklé interpretační rámce. Řečově expresivní a bezskrupulózní text tak není žádnou zuřivou obžalobou, nýbrž frivolně-ironickou myšlenkovou gymnastikou.

Hra byla v květnu 2013 pozvána na Heidelberger Stückemarkt.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad bude k dispozici v listopadu 2013.

Katja Brunner (*1991, Curych)

dramatička, performerka, muzikantka. Studuje literární psaní na Vysoké umělecké škole v Bernu a scénické psaní na UdK v Berlíně. V roce 2010 se zúčastnila festivalové přehlídky mladých dramatiků *Interplay Europe Festival of Young Playwrights* v Izmiru a v roce 2012 se účastnila prestižního kurzu *Werkstatttagen* v Burgtheatru. Inscenace jejího prvního dramatického díla, kontroverzní hry *Von den Beinen zu kurz*, byla pozvaná na Mülheimer Theatertage 2013 a její druhá hra *Die Hölle ist auch nur eine Sauna* se v roce 2013 ucházela o hlavní dramatickou cenu festivalu Heidelberger Stückemarkt 2013.

Vzduch jako kámen (Luft aus Stein, 2012)

Anne Habermehl

Německo

Překlad: Šárka Zvejšková

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní (alespoň 2 muži a 2 ženy)

Tři generace, tři silné životní příběhy. Ruth – narozena v roce 1922, přišla během bombového útoku o svého novorozeného syna. Její dcera Hanna – narozena v roce 1943, se později snažila narušit matčino mlčení a zjistit něco o svém nepoznaném bratrovi a jeho smrti. Paula, dcera Hanny, narozena roku 1980, naráží spolu se svým bratrem na nové problémy plynoucí z bezmezných možností uvolněného světa. Ve snaze najít pevný bod v životě, se z jejich sourozeneckého vztahu stane vztah milostný. Poté, co se Paula rozhodne odejít, je pro Antona východiskem jedině jejich společná smrt. Hanna se o vztahu vlastních dětí dozví teprve po Antonově neúspěšném pokusu zabít sebe i svou sestru. Při nehodě dojde u Pauly k poruše řeči, ironií osudu se tak kolektivní mlčení promítá v neschopnosti mluvit o aktuálních problémech také u jedince.

Anne Habermehl poetickými obrazy podtrhuje křehkost lidských vztahů a potřebu hledat vlastní místo v životě. Ve světě, který mlčí, se jizvy minulosti projevují tím silněji, čím více se je snažíme potlačit a člověku je těžko se nadechnout, když je „vzduch jako z kamene“. Hra *Luft aus Stein* byla napsána pro Schauspielhaus Wien, kde ji v lednu roku 2013 režírovala sama autorka.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad bude k dispozici v listopadu 2013.

Anne Habermehl (*1981, Heilbronn)

studovala scénické psaní na Universität der Künste Berlin (2004–2008). V současnosti patří k nejtalentovanějším mladým německým autorům, její hry byly uvedeny v Thalia Theater Hamburg, Bayrisches Staatsschauspiel München nebo Theater Chemnitz. V roce 2008 získala stipendium na dramatickém workshopu v rámci festivalu Theatertreffen Berlin a také cenu Werkvertrag k napsání divadelní hry. V následujícím roce se pod vedením Simona Stephense zúčastnila workshopu Obrador d'estiu Sala Becket v Barceloně. V sezoně 2008/2009 byla stipendistkou Autorenlabor v Schauspielhaus Düsseldorf. Její hra *Letztes Territorium* byla v roce 2009 pozvána na festivaly Thalia Theater Hamburg a „Radikal jung“ v Münchner Volkstheater. Stejně jako v případě hry *Narbengelände*, (která byla v roce 2011 pozvána na Autorentheatertagen am Deutschen Theater Berlin), se v Schauspielhaus Wien sama ujala režie své poslední hry *Luft aus Stein*. Hra měla premiéru 17. ledna 2013. Autorka žije v Berlíně.

Scratch! (2003)

Lutz Hübner

Německo

Překlad: Petra Čechmánková

Žánr: činohra / Jugendtheater

Obsazení: 2 muži, 1 žena

Poslední vlak už odjel. Na liduprázdné stanici S-Bahnu se setkává naivní mladíček s praktickou dívkou. On zná jen svou vesnici. Do velkého města si přijel splnit sen. Chce se proslavit jako DJ. Ona už několik

let cestuje po celém světě. Do Berlína se vrátila na pár dní. Snad jen ze stesku. On po ní chtěl zapalovač a ona mu do očí nastříkala pepřák.

Hra rozdělená na tři části (*Město v hlavě, Facts&Values, Vinylový koncert*) sleduje jejich snahu „nastoupit do toho správného vlaku“. Jörg se učí pravidla velkoměsta. Z jeho cesty za snem se nakonec stává spíše boj o přežití, ze kterého ho nakonec musí vytahovat právě Tamla, dívka, kterou potkal v noci na nádraží. Tu mezitím zastihl nečekaný, a vlastně i nechtěný, úspěch. Ale co teď s ním?

Celým příběhem nás provází už jen jeden další muž, který na sebe bere pokaždé jinou roli. Jakoby to byl sám život dávající Tamle a Jörgovi lekce. V jeho ruce se ukazuje, že mířící pistole je ve skutečnosti zapalovač. A celé je to jak vystřižené z běčkového filmu. Anebo je to jen humorná nadsázka?

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad bude k dispozici v listopadu 2013.

Lutz Hübner (*1964)

německý herec, dramatik a režisér původně studoval germanistiku, filozofii a sociologii, až potom se dal na studium herectví. Působil jako herec a později i režisér v divadlech v Saarbrückenu, Neuss a Magdeburku, od roku 1996 je spisovatelem a režisérem na volné noze. Proslavil se především hrami pro mladé publikum, ve kterých se zaměřuje na témata jako mezigenerační dialog, deformace identity skrze televizi nebo první láska, sebeprosazování a hledání štěstí v období dospívání. V roce 1998 získal cenu Deutsche Jugendtheaterpreis za hru *Das Herz eines Boxers*, o deset let později získal čestné uznání ASSITEJ International (Association Internationale du Théâtre de l'Enfance et la Jeunesse).

Loutky (Puppen, 2009)

Kevin Rittberger

Německo

Překlad: Dagmar Radová

Žánr: činohra

Obsazení: 2 ženy, 2 muži

Láska, práce, jazyk přestávají fungovat. Rozpadají se. Proto ani časoprostor nemůže být něčím určitým. Už je jen něco jako místo. Něco jako čas. Něco jako děj.

Rittberger vytváří (post)absurdní obraz ochromeného světa. Za pomoci čtyř postav rozehrává polemiku o tom, co se stane, zmizí-li práce a zůstanou-li jen šablony (nejen) pracovních a profesních vztahů, které ovšem už, anebo stále ještě, není čím naplnit.

Kadeřnice sice stojí ve svém kadeřnictví a čeká, aby mohla vykonat to, k čemu je ze své pracovní podstaty puzena, ale když se objeví Klandestino, zjistí se, že vůbec neumí stříhat. Klandestino má za sebou kariéru univerzálního kriminálního, ve svém profesním životopise má zločiny všeho druhu a svou výmluvností se probojuje až do bytu Kadeřnice. Ale i touha, i láska, které se objeví, nevysvětlitelně mizí. Řezník čeká za pultem svého řeznictví, které je dokonale prázdné. Sní o obrovském salámu, který by nasýtil celý svět, ale je vůbec ještě salám bez masa salámem? A je řezník bez masa řezníkem? Žena trpí nevysvětlitelnou závratí. Snad je těhotná, ale možná je její nevolnost jen prologem k velkému spektaklu, jehož čas zřejmě přichází.

Postavy si vyměňují své společenské role. Surreální dialogy balancují na hranici mezi smutkem z neodvratné ztráty starého uspořádání světa, jehož zbytky ještě všude kolem trčí, a očekáváním nově přichozího.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad bude k dispozici v listopadu 2013.

Kevin Rittberger (*1977)

německý divadelní autor a režisér. Svým výrazně autorským přístupem k divadelní tvorbě by se dal přiřadit ke střední generaci německých divadelních autorů – režisérů (Pollesch, Richter), pro které je typické inscenování vlastních textů. Kevin Rittberger původem ze Stuttgartu, vystudoval na berlínské Freie Universität Novou německou literaturu, Publicistiku a Teorii médií. Ve své tvorbě analyzuje fenomény současné globalizované společnosti, k čemuž využívá publicistických a dokumentárních postupů – zvolenou problematiku ohledává a materiály pro svá díla sbírá přímo v terénu. Tímto způsobem vznikl i Rittbergerův asi nejznámější text *Kassandra oder Die Welt als Ende der Vorstellung* (2009), který se zabývá tématem uprchlictví a zároveň vede polemiku s evropským fatalismem a defetistickým postojem, který zabraňuje jakékoliv společensko-politické aktivitě. *Kassandra* byla v roce 2011 nominována na festival Theaterstage v Mülheimu. Rittberger ve svých textech i inscenacích soustavně řeší téma hraniční situace současné civilizace. Ovšem fázi, ve které se naše civilizace nalézá, nehodnotí primárně negativně a nespojuje ji nutně se zánikem, nýbrž ji vnímá jako období přechodu, jako „prolog“ k novému společenskému uspořádání. Toto téma se výrazněji objevuje v textech *Fast Tracking oder Die Kung-gu Oper, Puppen, LASST EUCH NICHT UMSCHLINGEN IHR 150000000*. Rittberger jako autor i režisér dlouhodoběji spolupracuje se Schauspiel Frankfurt, Düsseldorfer Schauspielhaus a Schauspielhaus Wien.

My nespíme (Wir schlafen nicht, 2004)**Kathrin Röggla**

Rakousko

Překlad: Martin Sládeček

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 3 ženy

Jak jste na tom s quick-eatingem, short-sleepingem a soft-skilly? Máte všechny key-abilities? Co? Neumíte si s naším wordingem poradit? A co ještě neumíte?

Veletřh kdesi v Německu. Šestice postav z prostředí trhu a médií odpovídá na otázky jakési „ne novinářky“. Tušit je za ní samotná rakouská spisovatelka Kathrin Röggla. Ta text *My nespíme* vytvořila na základě tří desítek rozhovorů, které vedla se skutečnými představiteli tohoto skrz naskrz ekonomizovaného světa. U dokumentárního realismu přitom nezůstala. Svě postavy nechává promlouvat výsostně stylizovaným jazykem a podává tak fascinující obraz současné společnosti výkonu. Redukci lidí na funkce, které v ní zaujímají, reflektuje redukcí postav na hlasy, postrádající hlubší psychologii. Postavy Kathrin Röggla nespí, aby udržely růst – neboť jen to se počítá, nespí, aby nebyly nahrazeny jinými. V modu maximální efektivity přezívají jako stíny sebe samých. Ztrácejí identitu a mluví o sobě jen ve třetí osobě. Jazyk je v *My nespíme* zdrojem komiky i hlavním prostředkem kritiky neoliberalistického systému zevnitř. Je rytmičky podmanivý, plný chytře variovaných klišé a anglicismů.

Text *My nespíme* byl v roce 2004 původně vydán jako román. Ihned vyvolal živý ohlas a ještě v témže roce byl autorkou upraven pro divadlo a poprvé uveden v Düsseldorfer Schauspielhaus. Od té doby jej do svého dramaturgického plánu zařadilo mnoho divadel v německojazyčném prostředí i mimo něj. Velmi úspěšná je také jeho stejnojmenná rozhlasová adaptace. Oceněn byl např. Cenou Bruna Kreiského pro nejlepší politickou knihu roku 2005. A nespí stále.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad bude k dispozici v listopadu 2013.

Kathrin Röggla (*1971)

rakouská prozaička, dramatička, autorka rozhlasových her a esejistka. Narodila se v Salcburku, kde započala studium germanistiky a žurnalistiky. To dokončila v Berlíně, ve kterém od roku 1992 trvale žije a tvoří. Literárně debutovala roku 1995 prózou *Niemand lacht rückwärts*. V roce 2001 se v New Yorku stala očitým svědkem událostí 11. září. S pohledem na způsob jakým byly medializovány, napsala krátkou prózu *really ground zero. 11. september und folgendes*. Adaptace této prózy pro divadlo pod názvem *fake reports* byla jejím prvním dramatickým textem vůbec. V letech 2004 až 2008 podnikla četné cesty do zahraničí. Navštívila např. Gruzii, Írán, Japonsko nebo Jemen. V roce 2004 se v textu *Wir schlafen nicht* zabývala společností výkonu z perspektivy lidí v jejím středu, v roce 2005 se v textu *draußen tobt die dunkelziffer* zaměřila na pohled těch, kteří jsou z ní vyloučeni, na drobné bankrotáře zruinované velkými podniky, text *Die Beteiligten* z roku 2009 se zase jako „novodobá pohádka“ konfrontoval s mediální recepcí případu Nataschi Kampuschové. Ve své tvorbě se Kathrin Röggla orientuje na globální problémy související s rozvojem kapitalistické společnosti. Hlavním prostředkem jejich pojednání je pro ni jazyk, do kterého se utně vepisují. Právě její experimentálnost v nakládání s ním, stojící pevně v tradici rakouské dramatické literatury, je stále znovu předmětem obdivu německojazyčné kritiky. Kathrin Röggla jazyk s neobyčejným citem pro rytmus stylizuje, dohání jej až na samou jeho hranici. Často rezignuje na velká písmena, nechává své postavy promlouvat ve třetí osobě... Jazyk je pro ni zdrojem komiky a nástrojem kritiky zároveň. Ačkoli v tvůrčím procesu často uplatňuje dokumentární postupy (obsáhlé rešerše, práce s rozhovory jako s výchozím textovým materiálem apod.), nejsou díky tomu její texty dokumentární ve smyslu rezignace na uměleckou hodnotu. Vždy jsou umělecky přesvědčivými vpády do sociální reality současného světa. Od roku 2012 je Kathrin Röggla členkou Akademie umění v Berlíně. Je také

nositelkou mnoha literárních i divadelních ocenění. Z těch nejvýznamnějších jsou to např. Italo-Svevo-Preis (2001), Nestroy-Theaterpreis (2010) či Arthur-Schnitzler-Preis (2012).

Ticho za paní Širakéšovou (Eine Stille für Frau Schirakesch, 2011)

Theresia Walser

Německo

Překlad: Martin Hýča

Žánr: činohra

Obsazení: 4 ženy, 2 muži

Paní Širakéšová bude během 77 minut ukamenována na Tschundakarském tržišti. Mezitím se v německém televizním studiu připravuje tematická talkshow s nanejvýš povolanými hosty. Spolu s moderátorkou Hildou sedí ve studiu generál Gert sloužící v Tschundakaru, mladá vojačka Rose, která se po návratu z bojiště ještě nachází v šoku, takže raději přišla v doprovodu se svým otcem, a nakonec dvě královny krásy, které se do Tschundakaru přijely zúčastnit přehlídky v bikinách. Ještě před začátkem vysílání se rozpoutá debata o lidských právech, válce a lidském údělu, souboj politicky nekorektních a ještě méně korektních názorů, v němž spíše než o osud paní Širakéšové jde o sebezprezentaci všech účastníků debaty. Hra končí ve snovém zmatení času a prostoru, které předchází věčnému tichu, tichu za paní Širakéšovou.

Theresia Walser označila svou čtrnáctou hru za „válečnou grotesku“. Hra přitom podle ní není ani tak o válce, jako o lidech, kteří se o válce pokouší mluvit. „*Nejde o válku nebo ne-válku. Vlastně jde jenom o sebeospravedlnění.*“ Theresia Walser politické téma zpracovává formou pichlavé satiry, využívá zažitých stereotypů a zdůrazňuje paradoxy způsobu naší komunikace. Text se vyznačuje velice jemnou muzikální prací s jazykem a rytmem řeči.

Hra měla v roce 2011 úspěšnou premiéru v divadle v Osnabrücku v režii Anette Pullen.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Překlad bude k dispozici v listopadu 2013.

Theresia Walser (*1967, Friedrichshafen)

německá dramatička, dcera spisovatele Martina Walsera. Po absolvování herectví na Vysoké škole v Bernu byla dva roky členkou ensemblu Junges Theater Göttingen. V roce 1996 debutovala divadelní hrou *Kleine Zweifel*. V roce 1998 získala titul Mladá autorka roku, udělený porotou časopisu Theater heute, o rok později se stala Autorkou roku. Žije a pracuje ve Freiburgu im Breisgau. Divadelní texty T. Walser charakterizuje poetický jazyk a vybroušený styl, který bývá chválen kritikou. Navzdory nerealistickému ztvárnění reaguje na aktuální dění a zabývá se tématy současnosti. Mezi její hry patří: *Kleine Zweifel*, *Das Restpaar*, *King Kongs Töchter* (Kingkongovy dcery, přel. Linda Burmeister, 2004), *So wild ist es in unseren Wäldern schon lange nicht mehr*, *Die Heldin von Potsdam*, *Wandernutten* (Toulavý děvky, přel. Tereza Dobiášová, 2005), *Die Kriegsberichterstatterin*, *Die Liste der letzten Dinge*, *Ein bisschen Ruhe vor dem Sturm*, *Morgen in Katar* (Zítřa v Kataru, přel. Václav Cejpek, Monika Kučerová, 2011), *Monsun im April*, *Herrenbestatter*. Jejími nejnovějšími hrami jsou *Eine Stille für Frau Schirakesch* a *Ich bin wie ihr, ich liebe Äpfel*.

Jméno (Le Prénom)

Matthieu Delaporte, Alexandre de la Patelliere

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Komedie o tom, jak se jedno banální rodinné setkání ohledně jména očekávaného potomka pomalu mění v rodinné drama. Může křestní jméno ovlivnit charakter a pověst jeho nositele? Mnoho podobných otázek i nečekaných dějových zvratů ve hře, jejíž filmová podoba byla pro rok 2013 nominována na cenu Césara (Francouzská obdoba Oskara). Zajímavé herecké příležitosti při ztvárnění panoptika jedné (ne)obyčejné rodiny.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Třetí do páru (Jamais 2 sans 3)

Jean Franco, Guillaume Melánie

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: komedie

Obsazení: 4 muži, 3 ženy + 1 dublérka

V okamžiku, kdy prezidentka soutěže královny krásy „Miss Beauté“ Fleur de Sanlis objeví v erotickém plátku nahé fotografie poslední laureátky, hrůzou ztratí řeč. A to doslova. Není schopna vyslovit jedinou souvislou větu. Vyjadřuje se jazykem svému okolí nesrozumitelným. Kdo tedy očistí ohroženou pověst soutěže? Její dva společníci, oddaný a prezidentku zbožňující Jean-Charles a intrikán Charles-Jean, dělají, každý dle svého charakteru, možné i nemožné, aby našli dvojnici, která by prezidentku na veřejnosti zastoupila. A tak se na půdě hotelu „Sans-Souci“ roztančí kvapik, v jehož rytmu brzy ztrácíme přehled, kdo je kdo.

Komedie *Třetí do páru* nabízí mimořádnou hereckou příležitost pro zkušenou herečku v ústřední trojroli Fleur, Samantha a Martiny.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Burundanga (2011)

Jordi Galcerán

Španělsko

Překlad: Ivan Jergl

Žánr: komedie

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

BURUNDANGA – víc než romantická komedie o členech ETA!

SÍLVIE Kdo si tohle vezme, je si sebou tak jistý, že necítí žádnou potřebu lhát. Můžeš se spolehnout. To ti garantuju.

BERTA A on si nebude nic pamatovat?

SÍLVIE Nic. V tom je právě kouzlo této drogy. Působí na paměť.

Člověk se cítí lehce opilý a můžeš s ním normálně mluvit, dělá, oč ho požádáš a potom usne. Po probuzení si nevzpomíná na nic, co se dělo. V Jižní Americe té droze říkají burundanga... (...)

BERTA Prosím...

SÍLVIE Můžeš mu říct, že jsi v jináči, můžeš mu říct, co chceš... Když se probudí, nevzpomene si na nic. Vyzpovídáš ho a pak se rozhodneš, jestli s ním dítě chceš nebo ne. Rozhodnutí je jen v tvých rukách.

O nápoji lásky a roztodivných elixírech bylo již napsáno mnohé a kromě toho se staly i oblíbeným tématem divadelních her. Ve hře Jordiho Galcerána jde o drogu burundanga, která způsobuje pravdomluvnost, jedná se tedy o elixír pravdy moderní doby. Burundanga v Latinské

Americe znamená také chaos a zmatek, kterého si v romanticko – politické komedii užijí postavy ažaž...

Všechno začne velmi všedně: Berta je těhotná a chce otestovat, zda jí byl její přítel a budoucí otec jejího dítěte Manel věrný. Její kamarádka, pracovnice farmaceutického ústavu, jí poradí, aby na přítele použila drogu burundanga, po které jí řekne pravdu. Berta její nabídky využije, ale dozví se mnohem více než potřebovala. Kromě řady záletů na sebe Manel prozradí, že je členem bas-kické separatistické organizace ETA a jeho spolupracovník Gorko za ním právě jede. Druhý den dovleče Gorko s Manelem do bytu dívek, které měly být tou dobou na koupališti, uneseného muže a požadují po jeho manželce vysoké výkupné. Dívky ale po šokujícím večeru zůstaly raději doma, a tak Silvia zjistí, že unesený nebožák je její strýc. Ten si z únosu pranic nedělá, protože jako bývalý člen protifrankovské organizace HERD zjišťuje, že jsou mladí teroristé zcela neschopní. Poučuje je, jak má únos vypadat a jaké už stačili udělat chyby. Silvia strýce přesvědčuje, že k teroristům nepatří. Berta se nedokáže vyrovnat s tím, že otec jejího dítěte je terorista a Gorko se nehodlá za žádných okolností vzdát. Situace se zdá být neřešitelná až do chvíle, než Gorko vypije v pivu burundangu a začne mluvit pravdu...

Burundanga je temperamentní zábavná komedie plná absurdních situací, kde zbraň je pravděpodobně to nejmenší zlo...

Španělská inscenace hry *Burundanga* byla pozvaná na mezinárodní festival Neue Stücke aus Europa 2012 do Wiesbadenu.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Jordi Galcerán (*1964)

katalánský dramatik, scénárista a překladatel. Vystudoval katalánskou filologii na barcelonské univerzitě. Divadelní hry (v katalánštině i španělštině) píše od roku 1988. Proslavila ho divadelní hra *Grönholmova metoda* (2003), která byla pod názvem *Metoda* zfilmovaná. Za své hry získal řadu ocenění

(Cena kritiků Serra d'Orfor za nejlepší hru v katalánském jazyce, Cena Ignasi Iglesias a další). Jeho nejnovější hrou je komedie o novodobém elixíru pravdy, *Burundanga*.

O klucích aneb Jsem kuchta! (Über Jungs. Bin ich Küche!, 2012)

David Giesemann

Německo

Překlad: Anežka Rusevová

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Čtyři kluci. Čtyři nebezpeční kluci. Tak nebezpeční, že by je státní zástupce Aschenbach viděl nejradši za mřížemi. Namísto toho mají tito čtyři „antihrdinové“ absolvovat kurz vaření, naučit se jak krok za krokem připravit menu o několika chodech, a stejně tak, jak krok za krokem najít své místo ve společnosti. Jak jim má kuchařka Christine během jednoho víkendů přiblížit tajemství kuchyně a zároveň pravidla spořádaného života? Čtyřem mladistvým delikventům, každému z nich přitom z jiného sociálního zázemí? Namísto společného vaření se tak v hrnci vaří spíše emoce a když k tomu druhý den přijde ještě pátý účastník, je jasné, že emoce již dosáhly bodu varu a celý kurz se tak vymkne kontrole. A tak jim nezbyvá, než se rozhodnout, zda se pokusí alespoň něco ze zbytků ingrediencí svého dobrého chování uvařit, anebo si spálí prsty a vezmou to zkratkou rovnou do basy.

Hra Davida Giesemanna poukazuje vtipným ironickým tónem nejen na problematiku chování dnešní mládeže. Jde také především o setkávání různých sociálních světů, o překonávání sebe sama, krátká zastavení a uvědomění si okolního světa, okořeněného pořádnou dávkou adrenalinu a testosteronu.

David Giesemann obdržel v rámci festivalu Heidelberger Stückemarkt 2013 za svou hru *Über Jungs* cenu za Nejlepší hru pro mládež JugendStückePreis. S cenou je spojené pozvání vítězné inscenace (Berliner Grips Theater, režie Mina Salehpour) na Mülheimer Theaterstage 2014.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Hra se v současné době překládá.

David Giesemann (*1972, Köln)

studoval scénické psaní na umělecké škole Hochschule der Künste v Berlíně a inscenoval své první vlastní hry v Theaterszene Berlin. V roce 1999 byl pozván na International Residency of Playwrights a Week of New German Playwrights v londýnském Royal Court Theatre. Zde také byla v roce 2000 ve světové premiéře uvedena jeho hra *Pan Kolpert*, která se dále inscenovala nejen na řadě německých scén, ale i ve Skandinávii, Itálii, Řecku, Polsku, České republice, Austrálii, USA ad. V roce 2006 napsal hru *Plantáž*, která volně navazuje na Čechovovův *Višňový sad*, ale příběh značně posouvá. Na žádost pražského Divadla LETÍ přepracoval hru na muzikál, který měl premiéru v režii Martiny Schlegelové v březnu 2012. Za svou nejnovější hru *Über Jungs* (2013) obdržel David Giesemann v rámci festivalu Heidelberger Stückemarkt 2013 cenu za Nejlepší hru pro mládež JugendStückePreis. David Giesemann je také autorem rozhlasových her (*Blaueugen*, *Der Aneroid*, *Caruso duscht*). Kromě toho je autorem libreta opery *Onyx Hotel* (hudba: Alexander Kukulka, režie: Christian von Treskow), která měla premiéru v Theater Erlangen (2007). David Giesemann žije v Hamburgu.

Špinavý obchod (Shady Business, 2009)

Robin Hawdon

Velká Británie

Překlad: Alexander Jerie, Blanka Pešinová – Couvreurůvá

Žánr: komedie

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Mandy a Tania, dvě krásné tanečnice z nočního klubu v londýnském Soho, se dostaly do svízelné situace. Co se stane, až se nesmlouvavý majitel klubu Velký Mack dozví, že Mandy má aférku s Gerrym a Tania zase s Terrym, a pošle na ně své kumpány? A co se stane, až se dozví, že nejde jenom o aférky jeho zaměstnankyň, ale také o hodně velké peníze?

Bláznivé veselohře autora *Dokonalé svatby* nechybí nečekané komické zápletky i výborně napsané situace. *Špinavý obchod* byl s velkým úspěchem inscenován ve Velké Británii, USA, Německu a Polsku.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Šitkárna (Die Froschfotzenlederfabrik, 2011)

Oliver Kluck

Německo

Překlad: Jitka Štávová

Žánr: činohra

Obsazení: variabilní (nejlépe však minimálně 3 ženy a 2–3 muži)

jak se přechodným vztahem fyzického druhu ocitne protestantská pracovní morálka dcery mimo kontrolu

takže Gzemek a já, jeli jsme do jednoho vesnického hotelu na jedné hodně frekventované silnici, po které celou noc fičela auta. Od té doby, co jsme se Gzemek a já poznali, jsme dělali cviky, které člověk

může dělat jen tehdy, když je ve dvou. O tom víkendů jsem poznala spoustu nových cviků. Některé z nich trochu bolely. Prý nemám brečet, říkal Gzemek, a že to je součást cviku, naučit se, jak to snášet, když to trochu bolí. U svého prvního filmu jsem mohla použít hodně toho, co jsem se naučila, od té doby, co mě Gzemek oslovil v kavárně. (...) Jako další mně Gzemek naučil, že se naše cviky dají provádět ještě s více než dvěma účastníky. Gzemek říká: říkám to pořád dokola, člověk nikdy nesmí zůstat stát

Byl jednou jeden továrník. Ale nebyl to jen tak obyčejný továrník, byl to majitel textilky, která vyráběla speciální kožené oblečení pro neonacisty. Bez sebemenšího studu profitoval z této prazvláštní výroby oděvů, vykořisťoval své zaměstnance a svým počínáním ohrožoval především vlastní rodinu. Ta do jeho podniku nebyla příliš zasvěcena, neustále musela čelit všelijakým urážkám a hrubostem ze strany sousedů a okolních obyvatel a postupně si musela vytvořit vlastní postoj k této skutečnosti. Továrník nakonec svoji ženu a dvě dcery stejně opustil (kvůli paní ministrově), matka se začala upíjet do otupělosti a dříve spřízněné sestry se sobě navzájem stále více odcizovaly. Rozpad jedné kdysi prominentní rodiny započal...

Tento „příběh rozkladu jedné rodiny“, seskládaný z jednotlivých fragmentů a vzpomínek, je ponejvíce sledován z perspektivy starší ze sester, která se odjakživa vymezovala vůči své rodině kriticky a svůj boj proti ní započala ještě coby –náctiletá prací pornoherečky a završila jej totální demolicí rodného domu a všeho, co její rodinu kdy připomínalo. Zdanlivě ryzí rodinný mikrosvět Oliver Kluck umně převádí (i s pomocí dalších postav a prostředí, v nichž se děj odehrává) do celospolečenského měřítka a jednotlivé životní situace továrníkovy rodiny konfrontuje s obdobnými ekvivalenty našeho každodenního života. I díky tomu je možno mnohé výpovědi pronášet ústy jakékoliv z postav či pohrávat si s jejich zaměnitelností a variabilitou.

Hra jednoho v současné době s nejjávanějších německojazyčných dramatiků Olivera Klucka *Šitkárna* se vyznačuje výraznou divadelností, nabízející jak z formálního, tak i obsahového aspektu množství interpretací a hereckého ztvárnění. Svým celospolečenským tématem nadto vybízí k potenciální diskuzi a interakci s diváky.

Hra *Die Froschfotzenlederfabrik* měla úspěšnou premiéru v prosinci 2011 na komorní scéně vídeňského Burgtheatru.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Oliver Kluck (*1980, Bergen na Rujaně)

studoval dramaturgii, uměleckou prózu a esejistiku. V roce 2007 napsal svou první divadelní hru *Mut macht Mut* a sbírku povídek *Ein Himmel voller Bratschen*. Divadelní hra *Das Prinzip Meese* vznikla na základě eseje o generaci německého malíře Jonathana Meeseho. Kluck za ni v květnu 2009 získal cenu pro novou dramaturgii v rámci berlínského festivalu Theatertreffen. Premiéra se konala v únoru 2010 v berlínském Maxim Gorki Theater. Za hru *Warteraum Zukunft* získal Kluck cenu Kleist-Förderpreis für junge Dramatik 2010. Oliver Kluck žije v Berlíně.

Pohovor (The Interview, 2011)

Siddharth Kumar

Indie

Překlad: Jiří George Bartyzal

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 1 žena

Bystrý mladý muž, svírá pevně svůj životopis, nervózně čeká na recepci jedné z největších firem v zemi. Za okamžik předstoupí k pracovnímu pohovoru. Ale nic z toho, co se naučil ve škole, na univerzitě a v několika předcházejících zaměstnáních, ho nepřipravilo na to, co nastane – pravděpodobně ta nejneobvyklejší a nejnáročnější hodina jeho života. Je však odhodlán zvládnout pohovor za každou cenu. Aby ne, jde přeci o práci, pro kterou stojí za to zemřít.

Nastudování výborně napsané hry z prostředí nadnárodních společností globalizovaného světa získalo v Indii čtyři divadelní ceny *Mahindra Excellence* – Nejlepší hra, herec ve vedlejší roli a scénografie. Inscenace byla v roce 2012 uvedena během festivalu nových her Hot Ink v Lark v New Yorku.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Banalita lásky (The Banality of Love, 2009)

Savyon Liebrecht

Izrael

Překlad: Dana Vlčková

Žánr: činohra

Obsazení: 3 muži, 2 ženy

Píše se rok 1975. Michael, student z Jeruzaléma, odjíždí do New Yorku, aby udělal rozhovor s profesorkou Hannou Arendt o její knize *Eichmann v Jeruzalémě*. Během posledního dne života dostane Hannah naposledy příležitost vrátit se do minulosti a znovu prožít příběh mladé židovské dívky, která je zoufale zamilovaná do svého učitele filozofie Martina Heideggera, sympatizanta Hitlera a nacistické strany.

Absurdní a přesto pravdivá love story představuje ve fiktivním dialogu dvě historické postavy – filozofa Heideggera a politickou teoretičku Arendt.

Liebrecht přidává do hry smyšlenou postavu Rafaela, spolužáka Hanny z mládí, který ji, Židovku, varuje před riziky milostného vztahu s pronacistickým Heideggerem. Důvodem je mimo jiné i fakt, že je do ní sám zamilovaný. Během války se však stane obětí holocaustu.

V závěru hry vyjde najevo, že student Michael je jeho syn a do New Yorku přijel pod záminkou rozhovoru zjistit pravdu o smrti svého otce.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Moje levé ňadro (My Left Breast, 1994)

Susan Miller

USA

Překlad: David Košťák

Žánr: monodrama

Nakonec, to jizvy nám pomáhají vidět sami sebe jako přeživší. V tom je to svědectví. Tělo se dá zase do pořádku. A lidské srdce se dokáže vzpamatovat a nabýt na velikosti i potom, co bylo roztrženo na miliony kousků.

Autobiografické monodrama *Moje levé ňadro* je svědectvím svobodné matky, která se vyrovnává s dospíváním vlastních dětí, se ztrátou životní partnerky a s životem stigmatizovaným rakovinou prsu.

Autorka s nadhledem vypráví o všech svých ztrátách, ale také o všedních chvílích, které jsou pro ni každodenním vítězstvím. Osobní zповěď Susan Miller poukazuje na stále aktuální nedostatek pozornosti, který se věnuje prevenci rakoviny prsu, a připomíná, že život nekončí diagnózou.

Autorka za hru *Moje levé ňadro* získala v roce 1995 cenu OBIE. Susan Miller ve svém monodramatu sama účinkovala.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kudy kam (Cloture de l'amour, 2012)

Pascal Rambert

Francie

Překlad: Jaromír Janeček

Žánr: činohra

Obsazení: 1 muž, 1 žena

Pohled jakoby klíčovou dírkou na jednu „banální tragédii“, rozchod dvou partnerů.

Konec lásky. Andrey a Stan, běžná dvojice prožívající krizi. Dva monology o tomtéž, o společné minulosti, bolestné přítomnosti a prázdné budoucnosti. Dva pohledy na totéž.

Duel mezi ženou a mužem kde zbraněmi jsou slova.

Hra získala cenu Grand Prix de Littérature Dramatique 2012 a autor Pascal Rambert za ni obdržel také cenu Le Palmarès du Théâtre v kategorii Nejlepší žijící autor francouzsky psaných her.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Prasata a lanýže (Trüffelschweine, 2004)

Kristo Šagor

Německo

Překlad: Karolína Macáková

Žánr: hra pro mládež

Obsazení: 2 ženy

Rike je patnáct, Saskii osmnáct a studují stejnou střední školu. Blíže se však poznávají až za podivných okolností uvnitř pojízdného přívěsu, ve kterém je Rike držena jako rukojmí, aby její otec stáhl žalobu na Saskiina přítele. Možná ale ve skutečnosti nejde jen o to. Hra o těžkostech dospívání, kdy je jedno, jestli bydlíte v roztomilém domečku v satelitním městě, nebo vaše máma dělá noční na benzínce. Touhy a přání máme totiž v tomto období života všichni podobné.

Hra současného německého režiséra a autora měla premiéru roku 2004 v Bremer Theater a v Německu patří k nejhranějším hrám pro děti a mládež. Na festivalu divadla pro mladá *Kaas & Kappes* v Duisburgu získala v roce 2005 první cenu za původní dramatický text.

Text v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

Kristo Šagor (*1976, Stadtoldendorf)

vystudoval lingvistiku, literaturu a divadelní vědu na FU Berlin. V roce 1999 debutoval svou první hrou *Dreier ohne Simone*. V roce 2001 získal za hru *Unbeleckt* ocenění Fördergabe des Schiller Gedächtnispreises, Dramatikerpreis des Thalia Theaters Halle a Diváckou cenu Publikumspreis des Heidelberger Stückemarktes. Od roku 2002 pravidelně režiruje v Brémách, Mannheimu, Hannoveru, Stuttgartu a Berlíně. Je autorem mnoha her, za které získal řadu prestižních ocenění. Mezi jeho nejznámější hry patří: *Durstige Vögel* (2000), *Adam Komma Eva* (2002), *Unbeleckt* (2002), *Werther, Sprache der Liebe* (2003), *Trüffelschweine* (2004), *Hautkopf* (2005), *Keinem Keiner* (2009) a další.

Šťěstí (Happiness, 2013)

David Williamson

Austrálie

Překlad: Pavel Krůta

Žánr: činohra

Roland Makepeace je uznávaným odborníkem na lidské štěstí. Jako významný profesor psychologie zasvětil svou vědeckou kariéru zkoumání lidského blahobytu a pocitu štěstí. Jeho uznávané a populární metody však dostanou výrazné trhliny, když jeho manželka si začne románek se svým bývalým nápadníkem a jeho dcera začne mít sebevražedné sklony.

Tato ostrá a dobře napsaná komedie potvrzuje známou pravdu, že teorie se často dostává do příkrého rozporu s realitou. Williamson to však činí s autorskou bravurou, která navíc nabízí jedinečné herecké příležitosti.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. Připravujeme český překlad.

Navštivte
www.dilia.cz

Nabízíme

Zahraňní hry

nepřeložené

After the Revolution (2010)

Amy Herzogová

USA

Překlad: Nepřeloženo

Žánr: psychologické drama

Obsazení: 4 muži, 4 ženy

Mladá právnička Emma založila fond na obranu politických vězňů a pojmenovala jej po svém již nežijícím dědečkovi, levicovém aktivistovi. Krátce po promoci a rodinné oslavě se doví, že dědeček v 50. letech předával tajné informace Sovětům. Každý člen rodiny se k šokující zprávě postaví podle své povahy a přesvědčení. Někdo jej hájí (především jeho druhá žena, osmdesátiletá Vera), vnučatům je celá věc lhostejná. Aféra naruší i Emmin vztah s portorikánským partnerem a spolupracovníkem. K němu se někteří členové rodiny i přes svou „pokrokovost“ chovají přezíravě.

Emma skutečnost oznámí přispěvatelům fondu v dopise ještě před zveřejněním. Váží si dědečkova třídního boje, odsoudí jeho špionážní činnost. Přečte dopis babičce, která tvrdošjně věří, že její partner bojoval za lepší svět pro všechny...

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

4000 Miles (2012)

Amy Herzogová

USA

Překlad: Nepřeloženo

Žánr: psychologické drama

Obsazení: 1 muž, 3 ženy

V této studii o komplikovanosti vztahů vystupuje babička Vera z hry *After the Revolution*. V jejím newyorském bytě ji překvapí vnuk Leo, který přijede na kole po dlouhé cestě Amerikou.

Leo se rozešel s Bec, která jej navštíví, ale vztah se jim nepodaří obnovit. Leo neúspěšně zkouší navázat známost s Amandou, Američankou čínského původu.

Veru nejprve přítomnost nevyrovnaného vnuka vykolejí, s jeho blížícím se odjezdem si však stále více uvědomuje svou samotu a stáří. Leova krize se zlomí výpovědí o nečekané a bizarní smrti kamaráda, se kterým podnikl cestu na kole (srazil jej kamion s živými kuřaty). Po náhlém úmrtí Veřiny sousedky (která na scénu nevstoupí) se Leo konečně vzmuží, zařídí pohřeb a s babičkou dospěje k porozumění.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

Belleville (2012)

Amy Herzogová

USA

Překlad: Nepřeloženo

Žánr: psychologické drama

Obsazení: 2 muži, 2 ženy

Když Američanka Abby odpoledne přistihne svého muže Zacka, jak doma sleduje pornofilm, nevzbudí v ní jeho absence z práce přílišné podezření. Neurotická Abby má problémy s alkoholem a trochu sebevražedné sklony. V době její nepřítomnosti navštíví Zacka jejich muslimský bytný Alioune

(on i jeho žena Amina jsou ze Senegalu a občas promluví francouzsky, pro inscenační záměry však jejich vyjadřování či barva pleti nejsou podstatné). Alioune sice se Zackem tajně kouří marihuanu, ale důrazně po něm žádá zaplacení dlužného nájmu.

Opilá Abby později Zacka přiměje k přiznání, že nepracuje pro Lékaře bez hranic, medicínu ani nevystudoval. Rozrušená Abby se málem utopí ve vaně. Pravdu o Zackovi odhalí i spořádaná muslimská dvojice. Zack se s Abby naoko smíří, pak spáchá v koupelně sebevraždu. Vyděšená Abby volá otci, aby pro ni přijel. Alioune s Aminou prázdný byt s úlevou uklízejí...

V průběhu děje vytváří napětí například kuchyňský nůž – Abby si odřízne nehet na naraženém palci a krvácí, chvíli věříme, že Zack zabije buď Abby nebo domácí, atd.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA. DILIA může promptně zajistit překlad.

Amy Herzogová

je úspěšná mladá americká dramatička. Vystudovala umění a divadlo na Yale School of Drama, kde mezi její učitele patřil uznávaný dramatik Richard Nelson. V roce 2008 získala významné ocenění Helen Merrill Award, které je uděleno slibným začínajícím dramatikům. Její hry byly s úspěchem uvedeny ve Spojených státech a autorka za ně získala řadu prestižních ocenění. V roce 2013 se za hru *4000 Miles* Herzogová dostala do finále Pulitzer Prize for Drama. Další ocenění získala za inscenace svých her *After the Revolution* (Lucille Lortel Award for Outstanding Actor and Actress) či *The Great God Pan* (Drama Deck Award).

Skinhead (Hautkopf, 2005)

Kristo Šagor

Německo

Žánr: opera, libreto

Obsazení: 5 mužů, 2 ženy

Tobias je inteligentní kluk, který horečně dychtí po životě. Chce umět sám sebe definovat, chce nalézt smysl svého života, touží po blízkosti a sounáležitosti. Ani jedno ale nenachází a to v něm probouzí hněv. Hněv, který musí ven. A tak se z Tobiase stane skinhead. Tím získá vše, po čem kdy toužil. Stane se součástí silné společnosti, která nezná hranice, ve které fungují kódy, hesla, slogany a jejíž tempo se neustále zrychluje. Tato společnost přetváří dějiny a očišťuje je od samozvané špíny – cizinců a homosexuálů... Její činnost se stává chtěnou potravou pro novináře. Tobias neuznává svého otce, který neúnavně hlásá anti-autoritářské ideály, svobodu vyznání i orientace. V jeho slabošských názorech nevidí žádnou budoucnost. Jeho úsilí bere naopak jako provokaci. Pulsující rytmus skupiny skinheadů vedené ženou Luzie Tobiase zcela očaruje. V salvě brutálních činů, jimž přihlíží a do kterých se později i sám zapojí, nachází smysl své existence. Tobias je fascinován Luziinou silou, ji naopak přitahuje Tobiasova pohotovost. Luzie a Tobias se do sebe bláznivě zamilují. Tobias bojuje o uznání ve skupině, projde iniciací a pocítí vzrušení z násilí a moci. Když si Tobias vybojuje vedoucí pozici ve skupině, rozhodne se Luzie vydat na cestu zcela jinou... Její tragický konec nabídne lákavý materiál pro další mediální cirkus. A Tobias možná poprvé uvidí vše pravdivě...

Opera *Hautkopf* měla v říjnu 2005 úspěšnou premiéru v Neuköllner Oper Berlin.

Text originálu v elektronické podobě je k dispozici v DILIA.

HUDEBNÍ ODDĚLENÍ

Premiéry a užití děl

19. 4. 2013
Národní divadlo Brno
Arnold Schönberg
VERKLÄRTE NACHT
(Zjasněná noc)
baletní premiéra

27. 4. 2013
Městské divadlo Zlín
John Kander
ŘEK ZORBA
muzikál

2. 5. 2013
Národní divadlo moravskoslezské
P. I. Čajkovskij
LABUTÍ JEZERO
balet

23. 5. 2013
Národní divadlo (Státní opera)
Igor Stravinskij
PERSEPHONA
koncertní provedení

30. 5. 2013
Národní divadlo (historická
budova ND)
Bedřich Smetana
DVĚ VDOVY
opera

14. 6. 2013
Národní divadlo Brno – open air –
Moravské náměstí
Leoš Janáček
**PŘÍHODY LIŠKY
BYSTROUŠKY**
opera

15. 6. 2013
Městské divadlo Zlín

Burton Lane
DIVOTVORNÝ HRNEC
muzikál

23. 6. 2013
Slezské divadlo Opava
Rudolf Piskáček
PERLY PANNY SERAFÍNKY
opereta

26. 6. 2013
Národní divadlo Brno – Mahenovo
divadlo
Fenomén Šmok
Arnold Schönberg
ZJASNĚNÁ NOC
Pražský komorní balet

26. 6. 2013
Český Krumlov – otáčivé hlediště
Burton Lane
DIVOTVORNÝ HRNEC
muzikál

30. 6. 2013
Smetanova Litomyšl
Henry Purcell
KRÁLOVNA VÍL
opera

Nabízíme

Hudebně – dramatická díla

Národní divadlo moravskoslezské připomnělo letošní 120. výročí úmrtí Petra Iljiče Čajkovského novou inscenací jeho nejslavnějšího baletu *Labutí jezero* v premiéře 2. května. Kromě nového hudebního nastudování se lišila hlavně pojetím, postupem doby se zažilo prezentovat *Labutí jezero* v jakémsi mixu slohů renesance a baroka. Nová inscenace byla zasažena do období secese, a to jak filozoficky, tak kostýmově; výprava měla náladu obrazů Gustava Klimta či Alfonse Muchy. Choreografie vycházela z původní předlohy Mariuse Petipy a Lva Ivanova. Nového hudebního nastudování bylo dílem hostujícího dirigenta Tomáše Braunera. Choreografem a režisérem inscenace byl Igor Vejsada.

Zlínský Řek Zorba má koncertní verzi, poprvé vyrazí na zámek Nový Světlov

Světový muzikál *Řek Zorba* o nekonečné chuti žít a milovat nabídl Městské divadlo Zlín v nové koncertní verzi v sobotu 27. dubna na zámku Nový Světlov. V koncertní verzi divákům představil hlavní postavy svého příběhu sám spisovatel Nikos Kazantzakis v podání Gustava Řezníčka. Legendární muzikál plný rozpáleného řeckého slunce a lidskosti je dílem autorů muzikálů *Kabaret* a *Chicago* Johny Kandra, Josepha Steina a Freda Ebba.

Činohra Národního divadla Brno nastudovala Lišku Bystroušku

Liška Bystrouška, postava proslavená operou Leoše Janáčka, ožije v nové činoherní inscenaci Národního divadla Brno. Autorskou inscenaci na motivy Janáčkovy libreta připravil režijní tandem Martin Kukučka

a Lukáš Trpišovský. Premiéra byla 7. června v Mahenově divadle. Kdo si nedovedl Lišku Bystroušku představit bez Janáčkovy hudby, 14. června bylo mimořádné uvedení slavné opery pod širým nebem na Moravském náměstí, které zahájilo festival Divadelní svět Brno 2013.

Postavu Bystroušky Janáček přejal ze „zvířecího románu“ Rudolfa Těsnohlídka, v němž se v řadě rozmarných příběhů prolíná lidský a zvířecí svět. Zatímco u Těsnohlídka čtenář Bystroušku opouští v okamžiku největšího životního štěstí, Janáček završuje příběh její smrtí.

Opera Národního divadla uvedla Dvě vdovy

Po delší odmlce se 30. května opět rozšířil repertoár opery Národního divadla o jedno z děl nejstaršího z klasiků české hudby Bedřicha Smetany. Komická opera *Dvě vdovy* v režii Jiřího Nekvasila a v hudebním nastudování Roberta Jindry byla již patnáctou inscenací v historii Národního divadla. Na nové inscenaci se podíleli také scénograf Daniel Dvořák a držitel filmové ceny Oscar za kostýmní návrhy Theodor Pištěk. Opera Národního divadla uvedla *Dvě vdovy* v klasické revidované verzi s prokominovanými recitativy z roku 1877.

Otáčivém hledišti v Českém Krumlově

Na konec června přichystal novinku soubor opery Jihočeského divadla. Byl jí první zámořský muzikál uvedený u nás *Divotvorný hrnec* autorů Burtona Lanea, E. Y. Harburga a Freda Saidyho v adaptaci Jiřího Voskovce a Jana Wericha. Režie se ujal Josef Průdek, hudebního nastudování Martin Peschík.

Haendelova Almira v Halle

Letošní produkce nové opery na Haendelově festivalu byla věnována jeho prvním jevištním dílům *Almira*, kterou napsal 20letý skladatel pro Oper am Gänsemarkt v Hamburku – s jasnými odkazy na benátskou operu, pro niž je charakteristický mix vážných a komických scén.

Premiéra nové produkce Axela Köhlera byla 7. června. Dirigoval Andrea Sparing při prvním užití Halle Haendel Edition.

Kiel Opera a Cristóbal Halffter se mohou ohlédnout za dlouhou a velmi úspěšnou spoluprací. V Kielu byl uveden Halffterův Don Quijote poprvé v Německu a Opera House oslavila 100. výročí světovou premiérou jeho opery Lázaro. Dne 18. května se konala další světová premiéra, Philharmonisches Orchester Kiel za řízení Georga Fritzsche uvedl Schachnovelle. Halffter složil jednoaktovou operu Schachnovelle podle novely Stefana Zweigse The Royal Game, na libreto Wolfganga Haendelera. Cristóbal Halffter říká: „někdo může být fyzická troska, ale duševní narušení je nejhorší. Dr. B, protagonistista, se snaží proti tomuto celkovému duševnímu zhoršení bojovat tím, že hraje hru. To je skvělá myšlenka – hraní her je tak důležité“.

Stravinského melodram *Persefona* na jevišti Národního divadla

Ve dvou květnových termínech uvedla opera Národního divadla na scéně Státní opery koncertní provedení Stravinského melodramatu *Persefona*. 23. května (jako součást Mezinárodního hudebního festivalu Pražské jaro) a 28. května zazněl příběh o dceři boha Dia a bohyně Démětry inspirovaný řeckou mytologií, v podání Soni Červené a tenoristy Philippa Do v doprovodu orchestru a sboru Státní opery ve spolupráci s Kühnovým dětským sborem. Dirigentem byl Jiří Štrunc. Komorní Stravinského melodram o třech částech uvedla opera Národního divadla úplně poprvé. Zpívané části zazněly ve francouzském originálu, part recitátorky přednesla Soňa Červená ve svém vlastním překladu.

Garsington Festival 2013: Rossini a Mozart

Před dvěma lety musel slavný anglický operní festival najít nový domov. Našel ho ve Wormsley Estate, nacházející se v Chiltern Hills blízko Oxfordu. Jeho program je stále stejně ambiciózní a dne 8. června se na festivalu představila Rossiniho opera seria *Maometto II*. David Purry dirigoval

první anglické provedení za užití nové edice New Bärenreiter Edition v režii Edwarda Dicka. Předchozí večer byla uvedena Mozartova opera *Únos ze Serailu* (dirigent William Lacey, režie Daniel Slater). Garsington Opera Orchestra hrála z nové edice New Mozart Edition.

Pražská konzervatoř uvedla operu *Pastýřská pohádka aneb Věrní milenci*

Premiéra barokní opery *Pastýřská pohádka aneb Věrní milenci*, kterou na základě díla italského skladatele Gaspara Torelliho a libretisty Ascania Ordeie zkomponoval ředitel Pražské konzervatoře Pavel Trojan, se uskutečnila 5. února v koncertním sále konzervatoře. V opeře s mezihrami pro čtyři hlasy se představili studenti pěveckého oddělení, sbormistrem představení byl Marek Valášek. Komorní orchestr konzervatoře dirigoval Tomáš Hála. Režie, choreografie a výprava se ujal Gustav Skála. „Hudební uchopení námětu vychází ze skutečnosti, že dnešní člověk nemůže příběh této barokní pastorely brát úplně s tou vážností, s jakou k němu patrně přistupovalo auditorium přelomu renesanční a barokní epochy. Je tedy namístě určitý nadhled. Nicméně nadhled či odstup chápavý, nikoliv odmítavý. I my si přece dnes přejeme, aby vše nakonec dobře dopadlo a aby láska přemohla všechny překážky, i když v dnešní poněkud cynické době se mnohým už samo slovní spojení ‚Věrní milenci‘ může jevit jako pohádka,“ uvedl Trojan.

LITERÁRNÍ ODDĚLENÍ

Vydané knihy

Václav Bělohradský:

*Mezi světy a mezivěty
reloaded,*
Novela bohémica

kol. autorů:

*Ladislav Smoljak – Tady všude
byl,*
Fragment

Ljuba Štíplová:

Stojí město Nepovězto,
Triton

Jaroslav Seifert:

Všecky krásy světa,
Editura ART

Dušan Hamšík:

Hitler: génius průměrnosti,
Nakladatelství Malý princ

Václav Čtvrtek, **Václav Bedřich:**

Ríkání o vile Amálce,
Albatros

Ota Pavel:

Smrt krásných srnců,
Keller editore, Itálie

Václav Havel, Karel Hvizďala:

*Korespondence Karla Hvizďaly
s Václavem Havlem,*
Galén

Karel Poláček:

Muži v ofsidu,
Non Lieu & Karolinum

Milena Jesenská:

O umění zůstat stát,
Uitgeverij Voetnoot

Petr Hořec:

*Jaroslav Marvan – Nejen
o sobě,*
Nakladatelství Malý princ

Jakub Deml:

Prvotiny,
Academia

Záviš Kalandra:

Parmenidova filosofie,
Academia

Ivan Kraus:

Má žena a jiné živly,
Academia

Bohumil Hrabal:

Večerníčky pro Cassia,
Mladá fronta

Jiří Weil:

Život s hvězdou,
Vangennep Amsterdam

Milena Lukešová, **Jan Kudláček:**

Holčička a déšť,
Holp Shuppan, Japonsko

Hana Prošková:

Tajemství obří číše,
Moba

Marianna Grznárová, **Ladislav**

Čapek:

Maťko a Kubko,
Mladé letá, Slovensko

Jaroslav Seifert:

Morový sloup,
Maťa

PŘEKLADY

William Shakespeare, **Martin**

Hilský:

Sen noci svatojánské,
Atlantis

Sapfó, **Ferdinand Stiebitz:**

Písně z Lesbu,
Československý spisovatel

Charles Baudelaire, **Vítězslav**

Nezval:

Květy zla,
Československý spisovatel

Mario Puzo, **Tomáš Korbař:**

Kmotr,
Euromedia Group

Oscar Wilde, **J. Z. Novák:**
Jak je důležité mítí Filipa,
 Artur – nakladatelství

Peyo, **Michal Lázňovský, Tomáš Vondrovic:**
Šmoulinka,
 Albatros

Lewis Carroll, **Jaroslav Císař:**
Alenčina dobrodružství v říši divů a za zrcadlem,
 Argo

Dick Francis, **Jaroslava Moserová-Davidová:**
Cílová rovinka,
 Euromedia Group

verše básníků polského baroka,
Věra Dvořáčková:
Zahrada, ale nevypletá,
 Pistorius&Olšanská

Nabízíme

LITERATURA

The Poland Translation Program

Polský Institut knihy založil program na podporu vydávání děl polských autorů v zahraničí

The Poland Translation Program organizuje polský **Institut knihy** a jeho cílem je podpořit překlady a vydávání polské literatury v zahraničí.

Upřednostňovány jsou především tituly v žánrech beletrie, non-fiction a esej, dále literatura pro děti a mládež a literatura věnovaná polské historii a kultuře.

Program finančně přispívá buď na náklady spojené s překladem z polského jazyka do jiného cizího jazyka nebo na náklady spojené se zakoupením autorských práv, a to až do výše 100%.

Žádosti o příspěvek podávají přímo nakladatelé nejpozději čtyři měsíce před plánovaným termínem vydání překladu. Nakladatelé musí poslat vyplněný formulář žádosti, který je ke stažení na webových stránkách institutu, dále kopii licenční smlouvy uzavřené s původním autorem i s překladatelem, bližší informace o nakladatelství a vydávaných titulech, bibliografii překladatele, krátké odůvodnění výběru daného díla pro překlad a vydání a detailní údaje o nákladech nakladatelství spojených s vydáním knihy.

Instytut książki

Ul. Szczepeńska 1
 PL 31-011 Kraków

www.bookinstitute.pl

Przemek Wechterowicz

V souvislosti s informacemi o možnosti získání finančního příspěvku na vydání knih polských autorů v zahraničí bychom rádi upozornili na zajímavého polského autora knížek pro děti a mládež Przemka Wechterowicze. Vydání čtyř titulů tohoto autora v Číně už bylo finančním příspěvkem institutu podpořeno. Jeho knihy však byly v zahraničí publikovány i dříve, bez jakékoliv finanční podpory, a to ve Francii a v Brazílii.

Šestatřicetletý Przemyslaw Wechterowicz je především autorem několika knížek pro děti, a dále divadelních her a poezie. Pochází z Varšavy, kde se žije také jako copywriter. Miluje čokoládu a koláče, kvalitní literaturu, zvířata a snění. Skvěle rozumí dětem, protože sám někde uvnitř dítětem zůstal. Jednou by rád procestoval celý svět a vydal své knihy ve všech světových jazycích.

Mezi jeho neúspěšnější tituly patří **Can you touch the rainbow?**. Text knihy je velmi jednoduchý – různá zvířata a objekty zde mluví o svých snech. Ilustrace pro knihu připravila Marta Ignerska, držitelka hlavní ceny na veletrhu v Boloni z roku 2012.

I love you, Mr Tiger je hravá a barevná knížka pro malé děti – různá zvířátka odpovídají na zábavné otázky. Jejich odpovědi jsou lehce překvapivé a podněcují dětskou fantazii.

Knih **In Pursuit of life** vypráví příběh malého chlapce a jeho babičky, kteří žijí spořádaným, ale šťastným životem – až se jednoho dne objeví záhadný tygr a do jejich poklidného života přinese mnoho vzrušení... Kniha byla vydána čínským nakladatelstvím Chongqing Daily News Group Book Publishing.

Licorice je dynamický příběhem o jedné jepici, která zjistí, že její život bude trvat jen jeden den. Rozhodne se proto, že musí vidět a zažít všechno, než přijde večer... Děj knihy se odehrává v New Yorku. Práva na vydání tohoto titulu byla rovněž prodána do Číny.

Další publikace pro nejmenší čtenáře se jmenuje **Mommy**. Její příběh vypráví šťastná a energická kráva, která vyzývá děti k zábavám jako jsou tanec, protahování nebo skákání. Pro malé děti je určena take knížka o vztahu dítěte a jeho matky s názvem **Snowflake and Blackie**.

Lektorské výtisky v elektronické podobě jsou k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Time Out Of Mind: The Lives of Bob Dylan

Ian Bell

c/o Mainstream Publishing
biografie – 2. díl

V polovině sedmdesátých let dvacátého století upevnil Bob Dylan vydáním alba *Blood on the Streets* svou pozici významného umělce tehdejší generace. Po vydání alba *Blood on the Tracks* v roce 1975 se zdálo, že nejistá doba konečně našla svého zástupce. Může to znít neuvěřitelně, nicméně Dylan takovou roli nereflektoval a koncem desetiletí se tehdejší symbol alternativní kultury stal stoupencem konzervativní, evangelické církve. Přestože byli Dylanovi fanoušci i hudební kritičové už tehdy změnou šokováni, Dylan dále úspěšně produkoval nové a nové hity, a to až do osmdesátých let, kdy výrazný „hlas generace“ začal znít bezvýznamně. A pak se stalo něco neuvěřitelného – v roce 1997, po sedmi letech bez jediného nového singlu, přišel Bob Dylan s albem *Time out of Mind*. Tím se započala Dylanova osobní i umělecká obroda, která vyvrcholila v roce 2012 vydáním kritiky oceňovaného alba *Tempest*.

V závěrečném dílu své studie se zabývá Ian Bell především druhou, obrozenou fází Dylanovy kariéry, která je exemplárním příkladem splněného „amerického snu“, podle něhož může každý pomoci tvrdé práce a odvahy dosáhnout úspěchu.

První díl biografie vyšel pod názvem *Once Upon A Time: The Lives of Bob Dylan*.

Lektorské výtisky v elektronické podobě jsou k dispozici v literárním oddělení DILIA.

Na autora **Vladimíra Oravského** jsme upozornili už v zimních Zprávách DILIA 2012. Mezi jeden z jeho nejzajímavějších titulů patří román faktu o Astrid Lindgrenové – **Od Astrid po Lindgrenovou**. Vzhledem k tomu, že na rok 2014 a 2015 chystá filmová společnost Nordsik hraný film o této autorce a že švédská televize připravuje také dokumentární film o prvních letech jejího života, rádi bychom ještě jednou nabídli k dispozici lektorský výtisk této knihy v angličtině, němčině, holandštině, polštině, dánštině a švédštině k posouzení. Přesně v tolika jazykových verzích byla totiž kniha dosud vydána.

Astrid, rozená Ericsson, žije v malém městečku Vimmerby. Už v osmácti letech Astrid otěhotní se svým ženatým zaměstnavatelem, který je starší než její otec. Protože se děj odehrává v roce 1926, není se čemu divit, když otec vyhodí svou dceru z domu. Astrid porodí svého syna v Kodani a nechá ho tam v opatrovnictví. Sama se odstěhuje do Stockholmu, kde se chce nechat vyučit sekretářkou. Tam potkává Saru Stinu Hedberg, později světoznámou divu s uměleckým jménem Zarah Leander. Obě začnou pracovat ve firmě, kterou vlastní pan Lindfors. Pro časté návštěvy syna v Kodani pan Lindfors Astrid brzy ze zaměstnání vyhodí. Nové místo dostane Astrid u pana Lindgrena, který se do ní zamiluje a ona přijme jeho jméno.

Dílo je psané jako román faktu – veškeré historické informace jsou rešeršované a pravdivé. Mnohé události jsou inspirovány knihami Astrid Lindgrenové.

MEDIÁLNÍ ODDĚLENÍ

Mediální oddělení poskytuje služby pro autory/nositelé práv zejména tak, že je zastupuje při sjednávání smluv o dílo a smluv licenčních v oblasti audiovizive. Jedná se zejména o distribuční (kinové) filmy, televizní inscenace a seriály, rozhlasové hry a další autorská díla, která jsou vysílána především Českým rozhlasem, nahrané DVD nosiče, reklamy, audio záznamy a v neposlední řadě zvukové obrazové záznamy divadelních inscenací. Pro oblast audiovizive mediální oddělení zajišťuje též práva zahraničních autorů z evropského a zahraničního teritoria. Níže uvedené je pouhým výběrem audiovizuálních děl a jejich autorů, které v nedávné minulosti DILIA zastoupila:

CELOVEČERNÍ FILM:

Příběh kmotra (pracovní název)

režie a scénář: **Petr Nikolaev**
předpokládaná premiéra v kinech
17. 10. 2013

Film inspirovaný příběhem
kontroverzního podnikatele
Františka Mrázka.

TELEVIZNÍ SERIÁLY:

Sanitka II

scénář: **Ivan Hubač**
výkonná umělkyně: **Jiřina
Bohdalová, Dagmar Havlová**
premiéra v České televizi 6. 9. 2013

Pokračování třináctidílného
televizního seriálu z 80. let
minulého století.

Doktoři z Počátků

režie: **Jiří Chlumský**
výkonná umělkyně: **Halina Pawlovská**
premiéra v televizi NOVA
25. 6. 2013

Clona

režie: **Tomáš Řehořek**
scénář: **Marek Epstein**
předpokládaná premiéra v České televizi 2014

Seriál, jehož tvůrci si berou za vzor skandinávské detektivky s postavou výrazného detektiva, na němž spočívá odpovědnost za řešení případu a mnohdy i morální odpovědnost plynoucí z osobní zainteresovanosti.

ZÁZNAM DIVADELNÍHO PŘEDSTAVENÍ:

Poprvé vdaná

záznam představení Divadlo Viola
režie: **Jaromír Pleskot**
autor divadelní hry: **Pavel Nillin**
překlad: **Mgr. Tomáš Engel**
úprava a umělecký výkon: **Tatána Medvecká**
předpokládaná premiéra v ČT – podzim 2013

Úspěšná „one woman show“, za jejíž ztvárnění obdržela Tatána Medvecká v roce 2002 cenu Thálie.

ROZHLASOVÁ INSCENACE:

Rozhovory s astronauty

(**Felicie Zellerová**)
překlad: **Zuzana Augustová**
premiéra v ČRo na stanici Vltava
6. 6. 2013

ROZHLASOVÝ SERIÁL:

Nemesis (Jo Nesbo)

překlad: **Kateřina Křišťůfková**
premiéra v ČRo na stanici Vltava
19. 5. 2013

REKLAMA:

Návštěvníci

výtvarná předloha: **Theodor Pištěk**

Reklamní kampaň společnosti Vodafon využívající při propagaci svých produktů autorské prvky z televizního seriálu *Návštěvníci* (1983)

AUDIO NOSIČE:

Malý princ

(**Antoine de Saint-Exupéry**)
překlad: **Zdeňka Stavinohová**
Audiostory, s. r. o., termín vydání
podzim 2013

Emil a detektivové

(**Erich Kästner**)
překlad: **Jitka Fučíková**
Audioberg, s. r. o., termín vydání
podzim 2013

Jarmilka

autor literární předlohy: **Bohumil Hrabal**
Radioservis, a. s., termín vydání
podzim 2013

Něco málo informací o Věře Jordánové *15. 4. 1928

Režisérka Věra Jordánová je původní profesí herečka. Po studiích na pražské AMU započala svou uměleckou dráhu v Divadle F. X. Šaldy v Liberci, kde byla v angažmá v letech 1951–1957.

Poté vystudovala na FAMU obor filmové režie a v Československé televizi nastoupila koncem 50. let do Redakce pro děti a mládež. Zde působila téměř čtyřicet let.

Věra Jordánová se ve své profesi zaměřila především na tvorbu pro dětského diváka. Televizní pohádky, který vznikaly pod její režii, patří k těm nezapomenutelným, a znovu a znovu je sleduje již několikátá generace dětí. Namátkou – *Princezna Lada* (1969), televizní seriál *Pohádky z tisíce a jedné noci* (1971), *Paněnka z vltavské tůně* (1976), *Královna bludiček* (1981), *O buchtách a milování* (1986), *O Johance s dlouhými vlasy* (1998).

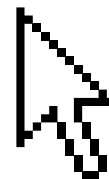
Samozřejmě nesmíme v tomto výčtu zapomenout na večerníčkový seriál *Krkonošská pohádka*, který se na základě divácké ankety stal v roce 2013 nejoblíbenějším televizním večerníčkem.

Píše-li o režijní práci Věry Jordánové, je nutné se zmínit i o její tvorbě pro dospělé. Jednalo se především o přepisy klasických děl světové literatury – *Evženie Grandetová* (1966), *Malá Dorritka* (1967), *Jana Eyrová* (1972). Zfilmování klasického detektivního příběhu původního autora Radovana Šimáčka *Zločin na Zlenicích hradě* (1971) patří dodnes k nejlepším „historickým“ detektivkám.

Režisérka Věra Jordánová oslavila v tomto roce významné životní jubileum. Přejeme, aby jí její šarm, vitalita a životní optimismus vydržel ještě spoustu let.

www.dilia.cz

NAVŠTIVTE webové
stránky DILIA!

vše důležité pro autory, překladatele

a nositele autorských práv

čestí a zahraniční dramatici

nové hry, nové překlady zahraničních titulů

autorskoprávní servis

aktuální informace o divadle, literatuře, hudbě a médiích

REJSTŘÍK

CENY EVALDA SCHORMA

- Sirkku Peltola – Finský kůň (Suomen hevonen, 2004)
 Ervín Hodulík – Adam
 Milan Šotek – Plejtvák
 Pavel Bušta – expres praharadotín
 Jussi Moila – Ke slunečnicím připodobněná
 (Nainen joka rinnastui auringonkukkaan, 2005)
 Mika Myllyaho – Panika (Paniikki, 2005)
 Šimon Peták – faust
 Sylvain Levey – Je to prdel, ne?
 Tereza Verecká – Divná věc, divná věc
 Vanda Zaplatílková Hutařová – Vlč in fabula

ČESKÉ HRY

- Helena Albertová – Kamenný dvůr
 Michaela Doleželová, Roman Vencel – Ani za milion!
 Helena Eliášová – Améba (2011)
 Helena Eliášová – Maják (2010)
 Helena Eliášová – Tentazione (2005)
 Adam Gold – Čechov, Beckett, Havel
 Adam Gold – Gioconda
 Adam Gold – Sebevrazi
 Antonín Charouzek – Sybilla
 Jan Kačer – Svatba pozdního léta (Variace na písmeno G)

- Marie Nováková, Ivo Kristián Kubák, Martin Hýča –
 Otcizení (Dokument o mém otci)
 Matěj Nytra – Minimalismus – Ende!
 Matěj Nytra – Monolog těhotného muže
 Karel Poláček, Vlastimil Peška – Bylo nás pět

ZAHRANIČNÍ HRY PŘELOŽENÉ

- Katja Brunner – Die Hölle ist auch nur eine Sauna (2012)
 Anne Habermehl – Vzduch jako kámen
 (Luft aus Stein, 2012)
 Lutz Hübner – Scratch! (2003)
 Kevin Rittberger – Loutky (Puppen, 2009)
 Kathrin Röggla – My nespíme (Wir schlafen nicht, 2004)
 Theresia Walser – Ticho za paní Širakéšovou (Eine Stille für
 Frau Schirakesch, 2011)
 Matthieu Delaporte,
 Alexandre de la Patelliere – Jméno (Le Prénom)
 Jean Franco,
 Guillaume Melánie – Třetí do páru (Jamais 2 sans 3)
 Jordi Galcerán – Burundanga (2011)
 David Gieselmann – O klucích aneb Jsem kuchta!
 (Über Jungs. Bin ich Küche!, 2012)
 Robin Hawdon – Špinavý obchod (Shady Business, 2009)
 Oliver Kluck – Šitkárna (Die Froschfotzenlederfabrik, 2011)
 Siddharth Kumar – Pohovor (The Interview, 2011)
 Savyon Liebrecht – Banalita lásky
 (The Banality of Love, 2009)
 Susan Miller – Moje levé ňadro (My Left Breast, 1994)
 Pascal Rambert – Kudy kam (Cloture de l'amour, 2012)
 Kristo Šagor – Prasata a lanýže (Trüffelschweine, 2004)
 David Williamson – Štěstí (Happiness, 2013)

ZAHRANIČNÍ HRY NEPŘELOŽENÉ

- Amy Herzogová – After the Revolution (2010)
 Amy Herzogová – 4000 Miles (2012)
 Amy Herzogová – Belleville (2012)
 Kristo Šagor – Skinhead (Hautkopf, 2005)

8@8 2013 PODZIM

Agentura DILIA a Divadlo LETÍ uvádí
v rámci cyklu scénických skic 8@8

12. 9. 2013 VE 20:00 HODIN VE STUDIU ŠVANDOVA DIVADLA

TO NEJLEPŠÍ Z BERLÍNA!

Výběr těch nejlepších krátkých her z letošního berlínského Stückemarktu.

Režie a výprava: Marián Amsler a Martina Schlegelová

ELFRIEDE JELINEK: PROLOG?

(překlad: Zuzana Augustová)

REBEKKA KRIECHEDORF: CESTA VÁLEČNÍKA

(překlad: Karolína Macáková)

WOLFRAM LOTZ: MAMKA

(překlad: Martina Schlegelová)

PECA ŠTEFAN: BEST NEW EUROPLAY

(překlad: Magdaléna Zelenková)

15. 10. 2013 VE 20:00 HODIN VE STUDIU ŠVANDOVA DIVADLA

MIKE BARTLETT: ZEMĚTŘESENÍ V LONDÝNĚ

Překlad: Lucie Kolouchová, režie: Martin Františák

„Je to šílená doba. Kabaret světa. Cítíte to. My všichni to cítíme.

A nedá se s tím nic dělat. Tak raději tančíme a pijeme tak rychle, jak jen to jde...”

Burleskní striptýz, noční můry, společenský kolaps, populační exploze
a celosvětová paranoia. Hra, která dobyla londýnské Národní divadlo!

Vstupenky v ceně 80,- Kč zakoupíte na pokladně Švandova divadla.

Více informací na www.dilia.cz/8@8 a www.divadlo-leti.cz

Projekt vznikl za podpory Města Prahy, Státního fondu kultury ČR a Správní rady DILIA.

Státní fond kultury ČR

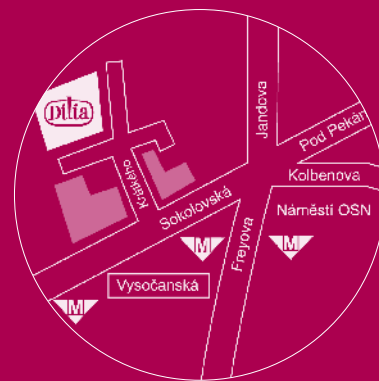
Rina: Sním o tom, jak k němu přijdu do sakristie. Skočím na něj, přitisknu ho ke zdi, aby se nemohl moc hýbat, a strhnu mu ten jeho kolárek. On nic neříká, nic nedělá. Tak z něj strhnu i košili. Prudce. Až z ní odletí knoflíky. On se nijak nebrání. Možná je trochu v šoku. Pak ho začnu líbat na krku a pokračuju dolů... líbám ho pomalu, všude... nikam nespěchám. Opatrně mu rozepínám pásek. Cítím, jak se třese. Taky se třesu. Pomalu mu sundám kalhoty. Srdce mi tluče jako o závod... špatně se mi dýchá... znervózním. Hrozně ho chci. Dívá se mi přímo do očí, přímo do duše. Najednou sklopí oči, jen na okamžik. Pak se zase podívá na mě, ale jinak než předtím. Rozhodl se. Dnes v noci je všechno povoleno...

(Helena Eliášová: Tentazione)

**divadelní, literární,
audiovizuální agentura**

občanské sdružení
Krátkého 1,
190 03 Praha 9 – Vysočany

Kudy k nám:

Metrem B na stanici „Vysočanská“, poté cca 3 min. směrem za ČSOB (platí pro oba východy z metra). U stanice metra jsou zastávky mnoha autobusů a tramvají. V přízemí naší budovy se nachází restaurace, na budově je velký nápis DILIA.